

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10235 *Reial decret llei 2/2024, de 21 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents per a la simplificació i la millora del nivell assistencial de la protecció per desocupació, i per completar la transposició de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i els cuidadors, i per la qual es deroga la Directiva 2010/18/UE del Consell.*

I

La Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i els cuidadors, i per la qual es deroga la Directiva 2010/18/UE del Consell, és una directiva que té per fonament la igualtat entre dones i homes. Tal com es refereix en els considerants, les polítiques de conciliació han de servir per contrarestar la situació desavantatjosa de les dones en el mercat de treball, així com els efectes nocius derivats de la perpetuació dels rols de cura.

Aquest objectiu determina que, sigui quina sigui la denominació dels permisos entesos com a drets d'absència per motius familiars, per satisfer els objectius de la Directiva s'han d'atendre tres circumstàncies: que es promogui de manera efectiva la participació de les dones i el manteniment de les seves carreres professionals; que s'estableixi una autèntica garantia de l'exercici corresponsable de les tasques de cura que eviti la perpetuació de rols; i, finalment, que per a tot això s'atengui el cost econòmic associat als permisos de cura.

Aquest és el cas del nou permís parental, que es concep com un permís d'atenció als fills i filles diferent dels permisos vinculats al naixement, permís que es configura de titularitat exclusiva i intransferible de cada progenitor i amb el manteniment d'una prestació compensatòria del salari deixat de percebre durant el seu gaudi per canviar les pautes de comportament del progenitor home.

Així mateix, és important subratllar que el nou permís parental per corregir aquesta situació de desavantatge professional provocat per l'atenció de les responsabilitats de cura també requereix que el gaudi es pugui fer de manera flexible a voluntat de la persona treballadora i en atenció a les seves necessitats i durant un període que va més enllà del naixement.

D'acord amb això, la regulació del nou permís parental a l'article 48 *bis* del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, incorpora totes aquestes exigències i estableix un dret d'absència de la persona treballadora –progenitor– per motius familiars del qual es pot fer ús fins als vuit anys del menor.

En l'ordenament espanyol hi ha una pluralitat de drets de conciliació: permís per lactància, reducció de jornada per guarda legal, reducció o distribució de jornada i excedències per la cura dels fills –articles 37.4, 6 i 8 i 46.3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Doncs bé, en aquesta norma s'aborda una modificació del permís de lactància amb la finalitat de millorar els termes de l'exercici del dret i a la vegada es reforça i complementa el recentment reconegut permís parental. Actualment, el dret a absentar-se queda condicionat a les previsions de la negociació col·lectiva o a l'acord a què arribi amb l'empresa. La modificació de l'article 37.4 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors elimina aquestes restriccions, i converteix totes les possibilitats de gaudi, inclosa l'acumulació de les hores retribuïdes d'absència, en un dret de totes les persones

treballadores. Amb això, s'avança en la millora i s'incrementa el nivell de reconeixement i protecció dels permisos de conciliació, i es compleix per tant l'exigència d'un permís parental retribuït, tal com apareix a l'article 8.3 en relació amb l'article 20.2 de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019.

II

Després de la declaració per l'Organització Mundial de la Salut de la pandèmia internacional provocada per la COVID-19 el dia 11 de març de 2020 i la propagació ràpida d'aquesta malaltia, tant en l'àmbit nacional com internacional, els estats membres de la Unió Europea van adoptar amb rapidesa mesures coordinades d'emergència per protegir la salut de la ciutadania i evitar el col·lapse de l'economia.

El Consell Europeu del 21 de juliol de 2020, conscient de la necessitat en aquest moment històric d'un esforç sense precedents i d'un plantejament innovador que impulsin la convergència, la resiliència i la transformació a la Unió Europea, va acordar un conjunt de mesures d'un gran abast.

Aquestes mesures uneixen el marc financer pluriennal (MFP) per a 2021-2027 reforçat i la posada en marxa d'un instrument europeu de recuperació («Next Generation EU»), l'element central del qual és el Mecanisme de Recuperació i Resiliència. La instrumentació de l'execució dels recursos financers del Fons europeu de recuperació s'està duent a terme a través del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Els projectes que constitueixen aquest Pla han de permetre dur a terme reformes estructurals els propers anys, mitjançant canvis normatius i inversions i, per tant, han de permetre un canvi del model productiu per a la recuperació de l'economia després de la pandèmia causada per la COVID-19 i, a més, una transformació cap a una estructura més resilient que permeti que el nostre model sàpiga enfrontar amb èxit altres possibles crisis o desafiaments en el futur.

En el marc del Pla de recuperació, transformació i resiliència, el component 23 «Noves polítiques públiques per a un mercat de treball dinàmic, resilient i inclusiu», enquadrat en l'àrea política VIII «Nova economia de les cures i polítiques d'ocupació», té com a repte i objectiu impulsar, en el marc del diàleg social, la reforma del mercat laboral espanyol per adequar-lo a la realitat i les necessitats actuals i de manera que permeti corregir les debilitats estructurals, amb la finalitat de reduir la desocupació estructural i l'atur juvenil, corregir la dualitat, millorar el capital humà, modernitzar la negociació col·lectiva i augmentar l'eficàcia i l'eficiència de les polítiques públiques d'ocupació, i donar, a més, un impuls a les polítiques actives d'ocupació, que s'orienten a la capacitació de les persones treballadores en les àrees que demanen les transformacions que requereix la nostra economia. Aquest Pla se sosté en quatre pilars que vertebran la transformació del conjunt de l'economia espanyola, entre els quals hi ha la igualtat de gènere, amb caràcter transversal.

Dins de les reformes i inversions proposades en aquest component s'inclou la reforma 10, «Simplificació i millora del nivell assistencial de desocupació», que té com a propòsit simplificar el funcionament del sistema i adequar-ne els objectius per donar més claredat, seguretat jurídica i facilitar la gestió, en especial respecte dels col·lectius amb un grau més gran de vulnerabilitat i pitjors condicions d'ocupabilitat.

Tenint en compte els objectius descrits del Pla esmentat, aquesta norma posa en marxa les mesures necessàries per portar a terme la transformació que aquest Pla assenyalava.

Així, aquesta reforma, que aborda l'article segon d'aquesta norma, ha estat objecte d'un intens debat i treball conjunt en el marc del diàleg social amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives i que, encara que ha incorporat i s'ha enriquit per nombroses aportacions de totes dues parts, ha culminat amb la subscripció d'un acord amb els sindicats més representatius del país.

Dins d'aquest procés de reforma inclòs en el Pla en el component 23, la modificació del nivell assistencial està lligada directament amb els objectius que preveu la

reforma 10, que es concreten en: la simplificació de la regulació per permetre una flexibilitat més gran en l'accés i una minoració de les càrregues administratives de manera que es faciliti al ciutadà i a les empreses el coneixement d'aquest i la tramitació de les prestacions, i es permeti que el Servei Públic d'Ocupació Estatal implementi una automatització més gran dels subsidis de manera similar al de les prestacions contributives; la vinculació d'aquesta protecció amb l'acord d'activitat de manera que s'incorpori els beneficiaris, que ja són persones en situació de desocupació de llarga durada, de manera prioritària en programes i accions que en possibilitin la reinserció; l'accés garantit als serveis de la cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació a les persones beneficiàries del nivell assistencial de la protecció per desocupació; la constitució d'aquesta prestació complementària com a mecanisme de transició cap a la protecció social, quan la persona beneficiària no es reincorpori al mercat laboral i es trobi en situació de vulnerabilitat; la prevenció dels riscos de conflicte competencial amb les comunitats autònomes, ja que, pel fet que es regula dins del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, es tractaria d'una prestació de la Seguretat Social vinculada a l'existència d'unes cotitzacions prèvies, i, finalment, la consolidació d'un model que segueixi la línia del model de protecció dels països del nostre entorn, i amb la posició en la matèria del Consell d'Europa.

Aquestes reformes, en suma, afavoreixen de manera transversal l'objectiu d'un mercat de treball inclusiu i resiliència i responen amb coherència a les polítiques públiques per fer el mercat més dinàmic i amb capacitat de resposta per fer front a desafiaments com el repte demogràfic i les transicions verda i digital.

III

S'incorpora a més en aquesta norma una modificació de l'article 84 del text refós de l'Estatut dels treballadors, a fi de millorar la regulació de la negociació col·lectiva en l'àmbit de les comunitats autònomes, i s'assegura l'aplicació dels acords o convenis més favorables per a les persones treballadores.

La reforma feta per la Llei 11/1994, de 19 de maig, per la qual es modifiquen determinats articles de l'Estatut dels treballadors, i del text articulat de la Llei de procediment laboral i de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, va introduir una reforma important en matèria d'estructura convencional amb la intenció d'impulsar el paper de la negociació col·lectiva en l'àmbit autonòmic i afavorir igualment la progressió del que en aquell moment es va denominar els marcs autonòmics de relacions laborals. Es tractava de permetre que aquests convenis d'àmbit inferior poguessin afectar els convenis col·lectius d'àmbit estatal.

La redacció introduïda, no obstant això, no va encertar completament en el disseny; entre altres qüestions, perquè, juntament amb la negociació col·lectiva d'àmbit autonòmic, potenciava i atorgava facultats de subscripció de convenis o acords amb aquests efectes també en qualsevol àmbit superior a l'empresa i inferior a l'estatal. Aquesta redacció va ser objecte després d'una modificació posterior pel Reial decret llei 7/2011, de 10 de juny, de mesures urgents per a la reforma de la negociació col·lectiva, en què, si bé es limita a l'àmbit negocial autonòmic la possibilitat d'afectar convenis col·lectius estatals, introdueix condicionants importants atès que deixa aquesta possibilitat a l'arbitri dels mateixos acords o el conveni d'àmbit estatal.

Amb la modificació que s'introdueix es procedeix a matisar la regulació actual de manera que, mantenint-se els requisits que els acords i convenis autonòmics siguin subscrits pels subjectes legitimats legalment i la limitació eventual de regular-ne algunes matèries, aquests acords i convenis subscrits en l'àmbit autonòmic tenen prioritat aplicable sobre qualsevol altre conveni sectorial o acord d'àmbit estatal, sempre que aquests convenis i acords obtinguin el suport de les majories exigides per constituir la comissió negociadora en la unitat de negociació corresponent. No obstant això, aquesta prioritat aplicable queda condicionada ara exclusivament al fet que la regulació dels

convenis o acords autonòmics sigui més favorable per a les persones treballadores que la que fixen els convenis o acords estatals, de manera que paral·lelament es promogui el desplegament dels àmbits autonòmics de negociació i els drets de les persones treballadores. S'aclareix en el nou disseny que la prioritat aplicable dels convenis provincials només es produeix quan així s'estableixi mitjançant acords d'àmbit autonòmic que preveu l'article 83.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors i sempre que la seva regulació sigui més favorable i no es refereixi a matèries expressament limitades per la llei.

D'altra banda, el component 24 del Pla de recuperació, transformació i resiliència se centra en la revaloració de la indústria cultural dins de la política palanca orientada a l'impuls de la indústria de la cultura i de l'esport. En línia amb el mateix Pla, i establint aquest que «hi ha una sèrie de carències en l'àmbit legislatiu que s'han d'abordar amb la finalitat de millorar el marc regulador de la cadena de valor artística que va des de la protecció de la propietat intel·lectual fins als drets dels mateixos artistes», la primera de les reformes previstes va ser el «desenvolupament de l'Estatut de l'artista, el foment del mecenatge i el règim d'incentius fiscals», amb l'objectiu d'adequar el marc jurídic, fiscal i laboral del sector cultural, per millorar la protecció social dels agents del sector i augmentar la participació de la inversió privada.

En aquest sentit, dins de la Proposta de Decisió d'execució del Consell relativa a l'aprovació de l'avaluació del Pla de recuperació i resiliència d'Espanya, de 16 de juny de 2021, es van establir una sèrie d'objectius i fites per a cada mesura. Específicament per a la reforma consistent en el desplegament de l'Estatut de l'artista i foment de la inversió, el mecenatge cultural i participació, el Consell de la Unió Europea insta que el futur Estatut reguli, entre altres aspectes, encara que de manera literal, la representativitat sindical, i assenyala que la implementació de la mesura hauria d'estar acabada a tot tardar el 31 de desembre de 2022.

No obstant això, aquest Estatut s'emmarca dins d'iniciatives anteriors, atès que el 6 de setembre de 2018 el Ple del Congrés dels Diputats va aprovar per unanimitat l'informe de la Subcomissió per a l'elaboració de l'Estatut de l'artista, document aprovat prèviament el 7 de juny per aquesta Subcomissió, que havia estat creada en el si de la Comissió de Cultura del Congrés dels Diputats, amb la participació de professionals de les administracions públiques, agents privats, associacions i organitzacions del sector. L'informe aprovat pel Congrés dels Diputats demandava que el Govern aprovés mesures d'urgència sobre la creació artística, amb l'objectiu de millorar les condicions laborals dels creadors espanyols. En aquest context es va produir l'abrupta irrupció de la pandèmia de la COVID-19 i l'aprovació posterior del Reial decret llei 32/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reforma laboral, la garantia de l'estabilitat en l'ocupació i la transformació del mercat de treball, situacions que no van fer sinó remarcar la necessitat d'actualitzar la regulació dels artistes. La principal fita normativa recent de caràcter laboral i específica per a aquest col·lectiu va ser l'aprovació del Reial decret llei 5/2022, de 22 de març, pel qual s'adapta el règim de la relació laboral de caràcter especial de les persones dedicades a les activitats artístiques, així com a les activitats tècniques i auxiliars necessàries per al seu exercici, i es milloren les condicions laborals del sector, norma en què es continua assenyalant la necessitat urgent d'aprovar un Estatut de l'artista.

Així doncs, i malgrat les accions legislatives descrites, no es pot defugir el fet que per poder complir la fita que preveu la Decisió d'execució del Consell és necessari emprendre una actualització del sistema de representació de les persones treballadores del sector, i això és el que pretén la modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors que conté aquesta norma, la qual introdueix regles especials relatives als requisits que han de complir les persones treballadores que vulguin ser electores o elegibles a les eleccions per a delegats de personal o membres del comitè d'empresa. Aquesta modificació normativa permet incrementar els nivells de participació a les eleccions a representants de les persones treballadores, cosa que redunda en un millor i més eficaç sistema de representació dels col·lectius afectats.

IV

Aquest Reial decret llei s'estructura en una part expositiva i una part dispositiva, integrada per tres articles en els quals es recullen les modificacions del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors i del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, relatives a la modificació del permís de lactància i la protecció per desocupació, així com del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, cinc disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i catorze disposicions finals.

A l'article primer, es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, d'una banda, pel que fa a la regulació del permís de lactància, que preveu l'article 37.4; a la concurrència respecte dels convenis col·lectius autonòmics, que regula l'article 84.3 i 4, i, d'altra banda, per introduir-hi una nova disposició addicional vint-i-vuitena que té per objecte, atesa l'especialitat de l'àmbit artístic, preveure especialitats en la condició d'elector i elegible.

L'article segon s'ocupa de la modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, referida a la reforma del nivell assistencial de la protecció per desocupació.

S'aborda la revisió de les característiques bàsiques de la protecció per desocupació en el seu nivell assistencial, de manera que n'amplia el nivell de cobertura eliminant llacunes de desprotecció, simplifica i millora els requisits d'accés i de manteniment a aquesta, i es garanteix als beneficiaris dels subsidis l'accés als itineraris personalitzats d'ocupació amb la finalitat de millorar-ne l'ocupabilitat i fomentar-ne la inserció laboral. Així mateix, facilita als ciutadans el coneixement dels procediments per atendre les obligacions concretes en matèria de desocupació.

Aquesta reforma es porta a terme amb la modificació dels articles 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 282, 286 i 287 en el text refós esmentat de la Llei general de la Seguretat Social, i s'hi introdueixen les disposicions necessàries per adequar-lo als objectius exposats anteriorment. Amb caràcter general, el col·lectiu destinatari del nou règim és el de les persones desocupades la situació de les quals té una relació directa amb la pèrdua immediatament anterior d'una ocupació, o l'esgotament de la prestació contributiva.

Les situacions protegides que no tenen una relació directa amb la pèrdua d'una ocupació anterior, així com les mesures de protecció de les persones que esgotin els drets que preveu el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, s'han de reconduir cap a altres mecanismes de protecció social, amb la finalitat de simplificar el sistema de protecció per desocupació. Com a excepció, es manté el supòsit d'accés al subsidi dels espanyols emigrants retornats sense dret a prestació contributiva, col·lectiu històricament inclòs en aquest àmbit de protecció i no acollit expressament a l'ingrés mínim vital. A més, atès que es deroga el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, a fi de mantenir la protecció que a través d'aquest es dispensava a les víctimes de violència de gènere o sexual, es crea el subsidi per desocupació adreçat a aquest col·lectiu. En tots dos casos, es tracta de garantir que els col·lectius afectats, protegits actualment en l'àmbit de la protecció per desocupació, no vegin minvada la seva protecció, per raó de la seva exclusió o diferent nivell de cobertura en altres fórmules de protecció social.

S'amplia la cobertura del nivell assistencial en alguns trams d'edat exclosos anteriorment, ja que permet l'accés, d'una banda, als menors de quaranta-cinc anys sense responsabilitats familiars sempre que hagin esgotat una prestació contributiva de 360 dies, i de l'altra, als qui acreditin períodes cotitzats inferiors a sis mesos, encara que no tinguin responsabilitats familiars. Es reconeix el dret a accedir al subsidi assistencial a les persones treballadores eventuais agràries, excloses anteriorment.

D'altra banda, se simplifiquen i milloren els requisits d'accés i de manteniment: se suprimeix el termini d'espera d'un mes des de la data de l'esgotament de la prestació contributiva, es modifica la forma actual de considerar les responsabilitats familiars en els

subsidis amb càrregues familiars, de manera que no s'exclou el sol·licitant per percebre rendes pròpies per damunt del 75 per cent del salari mínim interprofessional, i la norma estableix que hi ha responsabilitats familiars quan el total de rendes de la unitat familiar entre el nombre de persones que la formen, inclòs el sol·licitant, no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional.

Se simplifica la durada dels subsidis d'esgotament de la prestació contributiva igualant la durada, independentment de l'edat, per al subsidi d'esgotament de la prestació contributiva amb responsabilitats familiars; es manté la durada del subsidi per cotitzacions insuficients, proporcional al nombre de mesos cotitzats.

Es modifica la quantia dels subsidis per esgotament i de cotitzacions insuficients, introduint-hi una fórmula de quantia decreixent, en tres trams, i s'elimina la deducció proporcional en funció de les hores treballades a temps parcial i, finalment, s'incorpora a la regulació de la quantia del subsidi per cotitzacions insuficients per a la prestació contributiva una previsió anàloga a la que estableix respecte a aquesta última per als supòsits d'accés des d'una situació de reducció de jornada per naixement de fill, guarda legal, víctimes de violència de gènere, i altres de regulats.

Així mateix, es millora la dinàmica del dret dels subsidis per esgotament de la prestació contributiva, per cotitzacions insuficients i per a emigrants retornats i víctimes de violència de gènere o sexual, reconeixent-los per períodes trimestrals i exigint que els requisits de carència de rendes o de responsabilitats familiars es compleixin el mes natural anterior a la data de la sol·licitud inicial del subsidi i de cadascuna de les seves pròrrogues, sense que sigui procedent la revisió del dret per verificar si es manté durant els tres mesos reconeguts. El requisit de rendes o responsabilitats familiars es configura com a requisit d'accés al dret inicial i a cadascuna de les pròrrogues o represes del subsidi, que s'ha d'acreditar mitjançant una «declaració responsable» de les rendes percebudes el mes anterior. La veracitat d'aquestes dades es constata *a posteriori* mitjançant les declaracions tributàries corresponents. Si en la sol·licitud inicial o d'alguna de les pròrrogues del subsidi, l'interessat fa ocultació d'alguna renda, i aquesta afecta el seu dret, una vegada detectada, es declaren percebuts indegudament els tres mesos reconeguts després d'aquesta sol·licitud.

Es manté el subsidi de més grans de cinquanta-dos anys, la quantia fixa dels quals no es modifica. Això, no obstant, queda compensat per la durada més gran d'aquest subsidi i per les cotitzacions per la contingència de jubilació de què manca la resta dels subsidis.

Es canvia la fórmula de compatibilitat dels subsidis que preveu el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social amb el treball per compte d'altri, a temps complet o a temps parcial, i estableix la compatibilitat durant un màxim de cent vuitanta dies, en una o diverses relacions laborals, amb l'objectiu de no penalitzar la reincorporació al treball.

En aquests supòsits de compatibilitat del subsidi amb el treball per compte d'altri, aquest es percep com un complement de suport a l'ocupació, sense que en canviï la naturalesa jurídica, i és realment una nova forma de compatibilitat del subsidi amb el treball. El canvi terminològic es fa necessari per distingir aquesta nova regulació de la compatibilitat de l'anterior compatibilitat de les prestacions i subsidis per desocupació amb el treball a temps parcial, així com durant el període transitori fins a l'extinció dels subsidis reconeguts anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta reforma.

Aquesta mesura es preveu també respecte de les prestacions contributives per desocupació, sempre que s'hagin meritat nou mesos i que el dret reconegut sigui igual o superior a dotze mesos, la qual cosa és aplicable a les prestacions reconegudes a partir de l'1 d'abril de 2025. Aquesta mateixa disposició regula els efectes sobre la cotització en els supòsits de compatibilitat de les prestacions per desocupació amb el treball a temps complet.

A més, s'estableix la compatibilitat del subsidi amb les percepcions econòmiques obtingudes per assistir a accions de formació professional o a la feina o per efectuar pràctiques acadèmiques externes que formin part del pla d'estudis.

D'altra banda, amb l'objectiu de reafirmar la vinculació de les prestacions per desocupació amb el seguiment de mesures d'inserció laboral, s'introdueix una nova causa de suspensió de la prestació per desocupació i del subsidi, per interrupció de l'acord d'activitat.

Respecte de les mesures de reinserció laboral i millora de l'ocupabilitat, l'objectiu és fer una vinculació efectiva dels beneficiaris dels subsidis amb les polítiques actives d'ocupació, per a la millora de la seva ocupabilitat i el foment de la inserció laboral, mitjançant la subscripció de l'acord d'activitat a què fa referència l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, d'ocupació, amb el seguiment dels serveis d'ocupació competents, com a requisit d'accés i durant tot el període de percepció del subsidi, que inclou el compliment de la recerca de feina per part dels beneficiaris. L'efectivitat i eficàcia respecte de les mesures de millora d'ocupabilitat i reinserció laboral les ha d'avaluar el Servei Públic d'Ocupació Estatal, com es recull a la disposició addicional cinquanta-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

S'aborda la unificació de la protecció per desocupació de les persones treballadores eventuais agràries, es reconeix el seu dret al subsidi per desocupació i s'eliminen les restriccions anteriors sobre la durada de la prestació contributiva i sobre el còmput recíproc dels períodes d'ocupació cotitzada com a eventual agrari per accedir al subsidi per desocupació per cotitzacions insuficients. Per a això, es modifiquen els articles 286 i 287 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

S'inclouen altres aspectes que actualitzen la regulació de la protecció per desocupació en general, tant en el nivell contributiu com en l'assistencial, mitjançant la modificació dels articles 269, 271, 272, 283, 284, 295 i 299 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. S'aborden qüestions com l'ampliació del termini de sortida ocasional a l'estranger, que passa a ser de trenta dies en lloc dels quinze dies establerts actualment; l'extinció dels drets que estiguin suspesos durant sis anys; l'aplicació de l'article 283 del text refós esmentat durant els períodes d'inactivitat dels treballadors fixos discontinus; així com l'actualització del lèxic de l'article 284, respecte de les situacions protegides de naixement i cura de fills.

S'incorpora un tercer apartat a l'article 295 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, amb la finalitat de facilitar als ciutadans i a les empreses el compliment de les obligacions de reintegrament de les prestacions percebudes indegudament, i d'acord amb la doctrina jurisprudencial més recent. S'estableix la competència de l'entitat gestora sobre els fraccionaments de les prestacions percebudes indegudament per part de les persones beneficiàries, així com la possibilitat d'accedir a la seva compensació parcial amb les noves prestacions que es puguin reconèixer a la persona deutora. És especialment important establir una regulació pròpia de tots dos procediments en aquest Reial decret llei que, si bé és d'abast general, afavoreix més les persones beneficiàries del subsidi per desocupació, de quantia més reduïda, i acomoda el compliment de la seva obligació de reintegrament a un procediment de descomptes parcials sobre el subsidi reconegut. En aquest sentit, es considera urgent actualitzar i completar la regulació dels diferents procediments en la matèria que va iniciar el Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, o, de mesures urgents en matèria d'incentius a la contractació laboral i millora de la protecció social de les persones artistes, quant al de reintegrament de prestacions indegudes. Els procediments de fraccionament i compensació parcial, que s'aplicaven amb caràcter residual en la gestió del Servei Públic d'Ocupació Estatal, s'han incrementat paral·lelament a la gestió i revisió dels expedients de reintegrament de prestacions indegudes derivades d'ERTO COVID-19, la qual cosa en fa necessària la inclusió en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Les disposicions addicionals que s'incorporen al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, d'una banda, reforcen la garantia d'accés a l'itinerari o pla personalitzat que faciliti l'accés a l'ocupació i la millora de l'ocupabilitat de les persones beneficiàries del subsidi i preveuen una avaluació *ex post*, específica sobre els resultats assolits, que han de servir per prendre decisions i adequar la regulació normativa, i d'altra banda, inicien l'execució d'una de les mesures que recullen els plans integrals de

desenvolupament socioeconòmic de les ciutats de Ceuta i Melilla. Així mateix, rematen la reforma del nivell assistencial, la regulació de l'accés al subsidi, en dues noves disposicions addicionals, dels col·lectius següents: d'una banda, els emigrants espanyols que obtenen protecció immediata després del seu retorn a Espanya, i, d'altra banda, les víctimes de violència de gènere o sexual. Finalment, completen la regulació del règim de compatibilitat aplicable a les prestacions per desocupació i els efectes de la compatibilitat del treball a temps complet quant a la cotització que correspon abonar a l'entitat gestora.

L'article tercer introdueix una modificació puntual en el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per incloure-hi de manera expressa les fórmules flexibles d'ocupació com exercici efectiu del dret a la conciliació respecte dels cuidadors. Amb aquesta finalitat, es modifica l'article 47 d'aquest text legal, a l'efecte que s'acomodi totalment a les previsions de l'article 9 de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre fórmules de treball flexible.

Les fórmules de treball flexible, juntament amb la resta de les mesures en matèria de jornada, deriven de la potestat autoorganitzativa de les administracions públiques i estan previstes en els instruments de regulació de la jornada de cada Administració. Amb aquesta modificació es dota aquestes mesures de conciliació de base jurídica legal per garantir la uniformitat en l'aplicació d'aquests instruments, i se'n preveu l'aplicació amb caràcter bàsic als cuidadors que, en els termes de la Directiva, són els empleats públics que dispensin cures a una persona que convisqui al mateix domicili i necessiti o cures per un motiu mèdic greu.

S'hi inclouen cinc disposicions addicionals que es refereixen, entre altres matèries, a l'elaboració pel Govern, en el marc del diàleg social, d'una Estratègia global per a l'ocupació de les persones treballadores en atur de llarga durada o de més edat i garantia de serveis per a persones beneficiàries més grans de quaranta-cinc anys; a la constitució d'una comissió interministerial amb l'objectiu d'avaluar els efectes de la reforma del nivell assistencial de desocupació que preveu aquesta norma; al control de l'aplicació del nou règim de compatibilitat, en el marc de la col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i l'organisme estatal de la Inspecció de Treball i Seguretat Social; al compliment de la fita del Pla de recuperació, transformació i resiliència; i, finalment, a la reducció del nombre mínim de jornades reals cotitzades per accedir al subsidi per desocupació o a la renda agrària a favor de treballadors eventuais agraris residents al territori de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

D'altra banda, d'acord amb la disposició transitòria primera, determinats articles del text refós de la Llei general de la Seguretat Social continuen sent aplicables fins al 30 d'octubre de 2024.

La disposició transitòria segona es refereix a l'adaptació del Reglament d'organització i funcionament intern del Consell Econòmic i Social, que s'ha de produir en el termini de tres mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei. Així mateix, assenyala que, transcorreguts tres mesos des de la publicació de la modificació d'aquest Reglament, el Govern ha de nomenar els membres del Consell Econòmic i Social, a partir de les propostes de les organitzacions que acreditin el dret a formar-ne part.

Així mateix, la disposició transitòria tercera preveu el règim aplicable amb caràcter transitori als qui estiguin percebent o tinguin dret a reprendre qualsevol dels subsidis per desocupació, o el dret a la renda activa d'inserció, vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els quals el mantenen fins a la seva extinció, així com els qui no hagin sol·licitat algun d'aquests subsidis malgrat que acreditin un fet causant anterior a la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, sense haver sol·licitat el subsidi; en tots els casos amb la garantia d'una transició adequada cap a altres mecanismes de protecció social si no es reinsereixen al mercat laboral.

I també es manté, en virtut de la disposició transitòria quarta, de manera transitòria el règim de compatibilitat que preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, respecte de les persones que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta reforma hi estiguin subjectes.

Per la seva banda, la disposició transitòria cinquena disposa el règim aplicable en els procediments de reconeixement del dret a la prestació de l'ingrés mínim vital iniciats abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei.

La disposició derogatòria única inclou, a més de la clàusula genèrica de derogació normativa, la derogació expressa de la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, relativa al subsidi extraordinari per desocupació, i de la disposició transitòria cinquena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, així com del Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina.

Quant a les disposicions finals, la primera aborda la modificació de l'article 2.3 la Llei 21/1991, de 17 de juny, per la qual es crea el Consell Econòmic i Social, i adapta la representació de les organitzacions empresarials en el grup segon del Consell al que estableix la disposició addicional sisena del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Per la seva banda, en les disposicions finals segona a vuitena s'aborda la modificació dels textos normatius respecte dels quals és necessari adaptar algunes de les seves disposicions per guardar la deguda coherència i complementarietat amb les modificacions legislatives anteriors.

La disposició final segona, com a complement fonamental a la reforma que porta a terme aquest Reial decret llei, modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost. Entre d'altres, es modifica la sanció greu que recull l'article 47.1.b) d'aquest text legal, per substituir la sanció d'extinció per una graduació d'aquesta, ja que estableix una sanció de 3 mesos per a la primera infracció, 6 mesos per a la segona i l'extinció per a la tercera. Així mateix, s'elimina com a infracció lleu la falta d'inscripció com a demandants d'ocupació de les persones beneficiàries de prestacions, i s'adequa la redacció de la infracció greu de l'article 25.3. A més, se substitueix la infracció lleu de falta d'acreditació de la recerca activa de feina per l'incompliment de les exigències de l'acord d'activitat.

La disposició final tercera modifica el procediment de comunicació que preveu la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, sobre les aportacions econòmiques que han de dur a terme les empreses amb beneficis que facin acomiadaments col·lectius que afectin treballadors de cinquanta anys o més, per establir la comunicació al Servei Públic d'Ocupació Estatal, de forma electrònica a través de Certific@, cosa que redunda en una gestió automatitzada des del seu inici i, per això, més eficaç. Paral·lelament, la disposició final primera modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social per establir la conseqüència de la falta de comunicació per part dels obligats.

La disposició final quarta porta a terme les modificacions necessàries a la Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital, per tal que la regulació del subsidi per desocupació i la de l'ingrés mínim vital guardin la coherència necessària. En concret, s'introdueix un nou apartat 5è a la lletra f) de l'apartat 1, de l'article 20, amb la finalitat d'excloure de les rendes computables el subsidi no contributiu per desocupació, quan en la data de sol·licitud de la prestació s'hagués extingit. També es modifica el concepte de parella de fet per homogeneïtzar aquest concepte en la regulació de totes dues prestacions i, atès que s'eliminen les particularitats d'accés al subsidi per desocupació fins ara previstes per al col·lectiu de persones alliberades de presó, s'introdueixen les modificacions necessàries en el règim jurídic de la prestació de l'ingrés mínim vital que tenen en compte les particularitats d'aquest col·lectiu. En aquesta disposició final tercera, de modificació de la Llei 19/2021, de 20 de desembre, a l'apartat set, s'afegeix, en aplicació dels principis d'eficàcia i eficiència, una nova disposició addicional dotzena, per regular un procediment que, a través de la col·laboració entre l'entitat gestora del subsidi per desocupació i la de l'ingrés mínim vital, permeti tramitar la prestació de l'ingrés mínim vital eliminant càrregues administratives a les persones que esgotin el període màxim de percepció dels subsidis per desocupació sense que s'hagin reinserit a una relació laboral –i,

si s'escau, a la seva unitat de convivència— en els supòsits en què prèviament al consentiment de les persones interessades, a través de les dades que proporcionï l'entitat gestora del subsidi per desocupació, l'emplenament del model de declaració responsable que estableix per a aquesta finalitat, i la comprovació de requisits per l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital sense requerir l'aportació de dades o documents a les persones interessades, aquesta pugui dictar una resolució sobre el dret a la prestació. Tot això, sense perjudici del dret que assisteix la resta de les persones interessades a sol·licitar la prestació a través de la sol·licitud que preveu l'article 27 de la Llei 19/2021, de 20 de desembre. Finalment, s'estableix una entrada en vigor de sis mesos, des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», de la disposició addicional dotzena de la Llei 19/2021, de 20 de desembre, incorporada per l'apartat set de la disposició final tercera d'aquest Reial decret llei, amb la finalitat que l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital pugui portar a terme el desenvolupament de les aplicacions informàtiques corresponents.

La disposició final cinquena recull el manteniment dels beneficis per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses que ja s'estaven aplicant abans de l'1 d'abril de 2024.

La disposició final sisena recull els canvis necessaris en el Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, respecte, d'una banda, de les bonificacions en matèria de contractació en determinats sectors d'activitat i àmbits geogràfics, especialment mentre estiguin vigents els plans integrals socioeconòmics de les ciutats de Ceuta i Melilla; i de l'altra, de les bonificacions en les quotes de la Seguretat Social per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses amb efectes a partir de l'1 d'abril de 2024, i fins que no es produeixi el desplegament reglamentari previst per a la bonificació alternativa que regula la disposició addicional primera del Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, per a la millora de les condicions de treball i de Seguretat Social de les persones treballadores al servei de la llar.

En la disposició final setena, s'incorporen dos nous articles al Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, que, despleguen la nova previsió de l'article 295 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, superen les instruccions de caràcter intern, proporcionen la publicitat adequada als procediments i en garanteixen l'aplicació homogènia. El seu objectiu és facilitar a les persones treballadores més vulnerables, moltes de les quals són perceptores de prestacions per desocupació de nivell assistencial, la devolució a l'entitat gestora de les quantitats degudes com a conseqüència de la percepció indeguda de prestacions per desocupació, a través del fraccionament del seu pagament, així com de la compensació parcial d'aquestes quantitats amb els nous drets reconeguts.

La disposició final vuitena, que modifica el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic pel valor actual del seu import, com a mesura de foment de l'ocupació, preveu mesures per reforçar el control en el supòsit de capitalització de prestacions per desocupació.

La disposició final novena modifica el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social d'Andalusia i Extremadura, comporta la simplificació i millora en l'àmbit territorial específic de protecció per desocupació, i, en línia amb l'objectiu d'aquesta reforma, unifica les condicions d'accés amb les que conté el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, respecte de les persones que acreditin treballs efectuats en el marc del programa de foment de l'ocupació agrària.

Finalment, les disposicions finals desena, onzena, dotzena, tretzena i catorzena regulen, respectivament, la salvaguarda reglamentària; els títols competencials en virtut dels quals es dicta la norma; el compliment de les obligacions de transposició de la normativa comunitària; l'habilitació per al desplegament normatiu a favor del Govern; i, finalment, el relatiu a l'entrada en vigor de la norma.

V

Pel que fa al supòsit habilitador de necessitat extraordinària i urgent que estableix l'article 86.1 de la Constitució espanyola, el contingut del Reial decret llei es fonamenta en motius objectius i d'oportunitat política que en requereixen l'aprovació immediata.

Com reiteradament ha declarat el Tribunal Constitucional (així, STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 5), la fiscalització adequada del recurs al decret llei requereix l'anàlisi de dos aspectes des de la perspectiva constitucional: d'una banda, la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern en la seva aprovació (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4) i, d'altra banda, l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4).

Quant a la definició de la situació d'urgència, s'ha precisat que no és necessari que aquesta definició expressa de la necessitat extraordinària i urgent s'hagi de contenir sempre en el reial decret llei mateix, sinó que aquest pressupòsit cal deduir-lo igualment d'una pluralitat d'elements. L'examen de la concurrència del pressupòsit habilitador de la «necessitat extraordinària i urgent» sempre s'ha de portar a terme mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van determinar el Govern a dictar la disposició legal excepcional i que són, bàsicament, els que queden reflectits a l'exposició de motius de la norma, al llarg del debat parlamentari de convalidació, i en el mateix expedient d'elaboració d'aquesta (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 4; 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 4; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3).

Quant a la segona dimensió del pressupòsit habilitador de la legislació d'urgència, concebuda com a connexió de sentit entre la situació de necessitat definida i les mesures que s'adopten en el reial decret llei, generalment s'ha admès l'ús del decret llei en situacions que s'han qualificat de «conjuntures econòmiques problemàtiques», per al tractament de les quals representa un instrument constitucionalment lícit, atès que és pertinent i adequat per a la consecució del fi que justifica la legislació d'urgència, que no és cap altre que subvenir a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requereixin una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (STC 31/2011, de 17 de març, FJ 4; 137/2011, de 14 de setembre, FJ 6, i 100/2012, de 8 de maig, FJ 8).

Finalment, el possible caràcter estructural del problema que es vol tallar no exclou que aquest problema es pugui convertir en un moment donat en un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifiqui l'aprovació d'un decret llei, la qual cosa s'ha de determinar atenent les circumstàncies concurrents en cada cas (STC 137/2011, FJ 6; reiterat a les STC 183/2014, FJ 5; 47/2015, FJ 5, i 139/2016, FJ 3).

Aquesta norma s'utilitza com a instrument de transposició de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019. L'ús de la figura del reial decret llei com a instrument de transposició ha estat avalada pel Tribunal Constitucional a la Sentència 1/2012, de 13 de gener, i aprecia la concurrència del pressupòsit habilitador de la necessitat extraordinària i urgent quan hi concorrin el «retard patent en la transposició de les directives corresponents» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya».

Així mateix, cal assenyalar que el Consell d'Estat, en el seu informe sobre la inserció del dret europeu a l'ordenament espanyol de 14 de febrer de 2008, considera que, si bé no s'ha de convertir en un mecanisme ordinari per incorporar les directives, sí que està justificat atenent, per exemple, «el termini fixat per la norma comunitària, la necessitat de donar resposta urgent a unes determinades circumstàncies o l'existència d'una declaració d'incompliment pel Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees». Aquest és el cas tant per a la modificació de l'article 37.4 del text refós de l'Estatut dels treballadors com per a la modificació de l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, a fi que s'ajusti totalment a les previsions de l'article 9 de la

Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre fórmules de treball flexible.

D'altra banda, quant a les modificacions en el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, les fórmules de treball flexible, juntament amb la resta de les mesures en matèria de jornada, deriven de la potestat autoorganitzativa de cada Administració pública i estan previstes en els instruments de regulació de la jornada de cada Administració. Amb aquesta modificació es dota aquestes mesures de conciliació de base jurídica legal per garantir la uniformitat en l'aplicació d'aquests instruments, i se'n preveu l'aplicació amb caràcter bàsic als cuidadors que, en els termes de la Directiva, són els empleats públics que dispensin cures a una persona que convisqui al mateix domicili i necessiti o cures per un motiu mèdic greu.

Pel que fa a la disposició addicional introduïda respecte de l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1435/1985 d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral especial de les persones artistes que duen a terme la seva activitat en les arts escèniques, audiovisuals i musicals, així com de les persones que duen a terme activitats tècniques o auxiliars necessàries per a l'exercici d'aquesta activitat, és indubtable que, malgrat les modificacions fetes recentment en la normativa laboral específica de les persones artistes, els requisits que estableix la Decisió d'execució del Consell relativa a l'aprovació de l'avaluació del Pla de recuperació i resiliència d'Espanya —i, en particular, a la definició que es fa del contingut que ha d'abordar la fita 352— fan necessari aprofundir en l'actualització del sistema de representativitat sindical de les persones artistes.

Adicionalment, l'exigència comunitària que l'entrada en vigor de l'Estatut de l'artista tingui lloc durant el 2022 configura el supòsit que descriu l'article 86.1 de la Constitució espanyola ja que, tal com exigeix el Tribunal Constitucional per a la utilització d'aquest instrument, hi concorre una motivació explícita i raonada de la necessitat, per tal com la regulació d'un nou marc de representativitat sindical en el sector exigeix una resposta ràpida, i la urgència, assumint com a tal que la dilació en el temps de l'adopció de la mesura de què es tracti mitjançant una tramitació pel curs normatiu ordinari impediria el compliment de les fites marcades pel Consell de la Unió Europea.

Quant als canvis que preveu en relació amb el nivell assistencial de la protecció per desocupació, és necessari subratllar que les mesures que conté aquest Reial decret llei constitueixen una peça clau en la lluita contra la desocupació i en la configuració d'un mercat de treball sostenible.

Aquesta norma introdueix una sèrie de mesures que tenen una incidència directa en la ciutadania i en el servei públic que presta l'Administració, perquè augmenta la protecció per desocupació atorgada, corregeix les llacunes de desprotecció existents en la regulació actual i, al seu torn, simplifica el procediment per a això.

A més, tal com apareix reflectit en les disposicions operatives del Pla de recuperació, transformació i resiliència, acordades pel Govern d'Espanya i la Comissió Europea, en virtut del Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, disposicions operatives aprovades per la Decisió de la Comissió de 29 d'octubre de 2021, el compromís adquirit per Espanya pel que fa a la realització de la reforma 10 del component 23 del Pla en constitueix la fita número 340.

Així, la necessitat de complir la fita, de conformitat amb l'article 24.2 d'aquest Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, constitueix el pressupòsit habilitador de la necessitat extraordinària i urgent per dictar aquest Reial decret llei.

La situació d'urgència que motiva la reforma del text refós de la Llei general de la Seguretat Social l'han ocasionat dues raons principals. En primer lloc, la posada en marxa de l'ingrés mínim vital, figura regulada per primera vegada el 2020, té per objectiu proporcionar una xarxa de protecció mínima per a tots els ciutadans i ciutadanes en situació de vulnerabilitat econòmica i social, entre els quals hi ha els desocupats de llarga durada que hagin esgotat les seves prestacions contributives i assistencials, la qual cosa fa determinant procedir a la coordinació efectiva de les dues figures protectores. D'altra banda, la promulgació de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, d'ocupació,

reforça la figura del compromís d'activitat que recull la normativa anterior i el transforma en l'acord d'activitat, mitjançant el qual s'estableixen drets i obligacions entre la persona demandant dels serveis públics d'ocupació i el servei públic d'ocupació corresponent per incrementar la seva ocupabilitat, atenent, si s'escau, les necessitats dels col·lectius prioritaris.

Aquestes dues raons obliguen a un replantejament de la regulació de la protecció per desocupació en el nivell assistencial, una nova regulació que reforci i contribueixi a centrar la seva funció com a prestació complementària del nivell contributiu i, així mateix, que corregeixi les deficiències anteriors pel que fa al seu nivell de cobertura, complexitat de gestió, o fórmules de compatibilitat restringides.

Pel que fa a la regulació del fraccionament i la compensació parcial de prestacions per desocupació percebudes indegudament, és necessària la regulació d'aquests procediments per dotar de més flexibilitat el reintegrament de les prestacions percebudes indegudament pels treballadors menys afavorits econòmicament, atès que actualment només està regulada la compensació total d'aquestes prestacions indegudes amb els nous drets reconeguts; la regulació en aquesta matèria completa la que conté el Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, i s'aproxima a la que regeix en l'àmbit de la Seguretat Social. A més, com s'hi preveu, a la vegada que s'agiliten i es milloren els processos de reintegrament de les prestacions percebudes indegudament, es garanteix la utilització eficient dels recursos públics.

I, finalment, quant a l'accés a la protecció per desocupació dels treballadors transfronterers, els plans integrals de desenvolupament socioeconòmic de les ciutats de Ceuta i Melilla estableixen, entre les seves mesures, la posada en marxa durant l'any 2023 de modificacions normatives que atorguin protecció a aquest col·lectiu de treballadors. Així, a fi d'atorgar-los la protecció social prescrita en el mínim període de temps possible, és fonamental garantir urgentment, en una norma amb rang de llei, el dret a la protecció esmentada, i deixar a la determinació reglamentària les condicions concretes en què s'ha de dispensar la protecció per desocupació a aquest col·lectiu, de manera que sigui una norma del mateix rang que el text refós de la Llei general de la Seguretat Social la que reconegui aquesta especialitat a aquesta.

En relació amb la situació habilitant de les disposicions finals modificatives, concorre en la mesura que són ajustos necessaris i imprescindibles per complir l'objectiu de la modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social en matèria de protecció per desocupació en el seu nivell assistencial.

D'altra banda, respecte de les disposicions finals cinquena i sisena, en particular, és urgent i necessari, tenint en compte la disposició derogatòria que preveu el Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, no només mantenir els beneficis per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses que ja s'estiguin aplicant abans de l'1 d'abril de 2024, sinó també preveure el gaudi i l'aplicació del mateix benefici en les contractacions que es produeixin a partir d'aquesta data, fins que no es produeixi el desplegament reglamentari que preveu la disposició addicional primera del Decret llei esmentat. Tot això, a fi de donar coherència i garantir un tracte d'igualtat a les famílies.

VI

En l'elaboració d'aquesta norma s'han observat els principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que exigeixen que aquestes actuïn d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Això es fa en termes d'eficàcia i proporcionalitat, ja que regula els aspectes imprescindibles per possibilitar el compliment de l'objectiu esmentat.

Així mateix, i en relació amb la modificació del nivell assistencial, els principis de necessitat i eficàcia es compleixen en tant que aquesta norma persegueix complir els compromisos assumits davant la Comissió Europea en el Pla de recuperació,

transformació i resiliència, concretament en la reforma 10 del component 23, i possibilita el compliment eficaç de la fita 340 que regula aquest Pla.

D'altra banda, aquest Reial decret llei dona compliment estricte als principis de proporcionalitat i seguretat jurídica, atès que no hi ha cap alternativa reguladora per a la posada en marxa de les mesures que s'hi proposen, i és coherent amb l'ordenament jurídic. Així mateix, és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic.

Els problemes constatats i la solució d'aquests justifiquen suficientment la necessitat i l'oportunitat del projecte normatiu.

La norma compleix el principi de transparència, i la seva justificació queda expressada en aquesta exposició de motius, juntament amb la referència a la seva estructura i al seu contingut. S'ha consultat directament les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

La norma, a més, identifica clarament el seu propòsit i s'ofereix una explicació completa del seu contingut en les diferents fases de la tramitació, tenint en compte el que estableix l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, aquest Reial decret llei compleix el principi d'eficiència, atès que la seva aplicació no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries i permet una gestió eficient dels recursos públics.

Aquest Reial decret llei i les mesures descrites no afecten objectius mediambientals, per la qual cosa respecten el principi de «no causar un perjudici significatiu», en el sentit de l'article 17 del Reglament (UE) 2020/852 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2020, relatiu a l'establiment d'un marc per facilitar les inversions sostenibles i pel qual es modifica el Reglament (UE) 2019/2088. Per tant, en virtut del principi de «no causar un perjudici significatiu» no es requereix una avaluació substantiva, de conformitat amb els articles 2.6) i 5.2 del Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, i d'acord amb el que preveu la Comunicació de la Comissió Guia tècnica sobre l'aplicació del principi de «no causar un perjudici significatiu» en virtut del Reglament relatiu al Mecanisme de recuperació i resiliència (2021/C 58/01).

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara dels títols competencials que recull l'article 149.1.7a, 13a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i en matèria de bases del règim estatutari dels funcionaris públics.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de les ministres de Treball i Economia Social, d'Hisenda, d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 21 de maig de 2024,

DISPOSO:

Article primer. Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

El text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 37.4 queda redactat de la manera següent:

«4. En els supòsits de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment, d'acord amb l'article 45.1.d), les persones treballadores tenen dret a una hora d'absència del treball, que poden dividir en dues fraccions, per a la cura

del lactant fins que aquest compleixi nou mesos. La durada del permís s'incrementa proporcionalment en els casos de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment múltiples.

Qui exerceixi aquest dret, per la seva voluntat, el pot substituir per una reducció de la seva jornada en mitja hora amb la mateixa finalitat o el pot acumular en jornades completes.

La reducció de jornada que preveu aquest apartat constitueix un dret individual de les persones treballadores sense que se'n pugui transferir l'exercici a l'altra persona progenitora, adoptant, guardadora o acollidora. No obstant això, si dues persones treballadores de la mateixa empresa exerceixen aquest dret pel mateix subjecte causant, es pot limitar el seu exercici simultani per raons fundades i objectives de funcionament de l'empresa, degudament motivades per escrit, i en aquest cas l'empresa ha d'oferir un pla alternatiu que asseguri el gaudi de les dues persones treballadores i que possibiliti l'exercici dels drets de conciliació.

Quan totes dues persones progenitores, adoptants, guardadores o acollidores exerceixin aquest dret amb la mateixa durada i règim, el període de gaudi es pot estendre fins que el lactant compleixi dotze mesos, amb reducció proporcional del salari a partir del compliment dels nou mesos.»

Dos. Es modifica l'apartat 3, s'introdueix un nou apartat 4 i es renumera l'anterior apartat 4 com a apartat 5 de l'article 84, que queden redactats de la manera següent:

«3. No obstant el que estableix l'article anterior, en l'àmbit d'una comunitat autònoma, els sindicats i les associacions empresarials que reuneixin els requisits de legitimació dels articles 87 i 88 poden negociar convenis col·lectius i acords interprofessionals de comunitat autònoma que tenen prioritat aplicativa sobre qualsevol altre conveni sectorial o acord d'àmbit estatal, sempre que aquests convenis i acords obtinguin el suport de les majories exigides per constituir la comissió negociadora en la unitat de negociació corresponent i la seva regulació sigui més favorable per a les persones treballadores que la que fixen els convenis o acords estatals.

4. Poden tenir la mateixa prioritat aplicable que preveu l'apartat anterior els convenis col·lectius provincials quan així es prevegi en acords interprofessionals d'àmbit autonòmic subscrits d'acord amb l'article 83.2 i sempre que la seva regulació sigui més favorable per a les persones treballadores que la que fixen els convenis o acords estatals.

5. En els supòsits que preveuen els dos apartats anteriors, es consideren matèries no negociables el període de prova, les modalitats de contractació, la classificació professional, la jornada màxima anual de treball, el règim disciplinari, les normes mínimes en matèria de prevenció de riscos laborals i la mobilitat geogràfica.»

Tres. S'introdueix una nova disposició addicional vint-i-vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-vuitena. *Eleccions a òrgans de representació en l'àmbit de les persones artistes que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques, audiovisuals i musicals, així com de les persones que duen a terme activitats tècniques o auxiliars necessàries per a l'exercici d'aquesta activitat.*

Com a excepció al que disposa l'article 69.2, les persones dedicades a les activitats artístiques, així com a les activitats tècniques i auxiliars necessàries per al seu desenvolupament, incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1435/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral especial de les persones artistes que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques,

audiovisuals i musicals, així com de les persones que duen a terme activitats tècniques o auxiliars necessàries per a l'exercici d'aquesta activitat, són electores quan siguin més grans de setze anys i elegibles quan tinguin divuit anys complerts i sempre que, en tots dos casos, tinguin una antiguitat a l'empresa, almenys, de vint dies.»

Article segon. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 269.3 passa a tenir la redacció següent:

«3. Quan el dret a la prestació s'extingeixi perquè el titular realitza un o diversos treballs de durada acumulada igual o superior a dotze mesos, sense que repreneu entre aquests la prestació per desocupació, pot optar, en cas que se li reconegui una nova prestació, entre reobrir el dret inicial pel període que li restava i les bases i tipus que li corresponien, o percebre la prestació generada per les noves cotitzacions efectuades. Quan el treballador opti per la prestació anterior, les cotitzacions que van generar aquella prestació per la qual no hagi optat no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior, de nivell contributiu o assistencial.»

Dos. L'article 271 queda redactat de la manera següent:

«Article 271. *Suspensió del dret.*

1. El dret a la percepció de la prestació per desocupació l'ha de suspendre l'entitat gestora en els casos següents:

a) Durant el període que correspongui per imposició d'una sanció per infraccions lleus i greus en els termes que estableix el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Si, un cop finalitzat el període a què es refereix el paràgraf anterior, el beneficiari de prestacions no està inscrit com a demandant d'ocupació o manté suspès l'acord d'activitat, la represa de la prestació requereix l'acreditació prèvia d'aquesta inscripció i de la reactivació de l'acord d'activitat per part del beneficiari, davant l'entitat gestora, mitjançant qualsevol mitjà vàlid en dret.

b) Durant la situació de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment, en els termes que preveu l'article 284.

c) Mentre el titular del dret estigui complint condemna que impliqui privació de llibertat. No se suspèn el dret si el titular en sol·licita la continuïtat acreditant que la suma de les rendes de la seva unitat familiar, dividida entre el nombre de membres que la componen, no excedeix el salari mínim interprofessional. A aquests efectes, la unitat familiar es constitueix en els termes de l'article 275.

d) Mentre el titular del dret faci un treball per compte d'altri, a temps complet o a temps parcial, d'una durada inferior a dotze mesos, llevat dels supòsits i durant el període màxim que preveu l'article 282.2 i 3, o mentre el titular del dret faci un treball per compte propi d'una durada inferior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi que causin alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, o a vint-i-quatre mesos, en el cas d'activitats amb alta en alguna mutualitat de previsió social alternativa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

e) En els supòsits a què es refereix l'article 297 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, mentre el treballador continuï prestant serveis o no els presti per

voluntat de l'empresari en els termes que regula aquest article durant la tramitació del recurs. Una vegada es produeixi la resolució definitiva, s'ha de procedir de conformitat amb el que estableix l'article 268.5.

f) En els supòsits de trasllat de residència a l'estranger en què el beneficiari declari que és per a la recerca o realització de treball, perfeccionament professional o cooperació internacional, per un període continuat inferior a dotze mesos, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora, sense perjudici de l'aplicació del que preveuen sobre l'exportació de les prestacions les normes de la Unió Europea.

g) En els supòsits d'estada a l'estranger per un període, continuat o no, de fins a noranta dies naturals com a màxim durant cada any natural, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora.

No té consideració d'estada ni de trasllat de residència la sortida a l'estranger per un temps no superior a trenta dies naturals una sola vegada cada any, sense perjudici del compliment de les obligacions que estableix l'article 299.

h) Quan els beneficiaris de les prestacions per desocupació incompleixin l'obligació de presentar, en els terminis establerts, els documents que els siguin requerits per l'entitat gestora, sempre que aquests puguin afectar la conservació del dret a les prestacions.

i) Durant els períodes en què els beneficiaris no constin inscrits com a demandants d'ocupació en el servei públic d'ocupació competent, llevat que estiguin treballant per compte d'altri a jornada completa i compatibilitzant la prestació o el subsidi com a complement de suport a l'ocupació de conformitat amb el que estableix l'article 282.3.

j) Durant els períodes en què, d'acord amb la comunicació del servei públic d'ocupació competent, s'incompleixi o suspengui l'acord d'activitat.

k) En cas d'incompliment del que preveu l'article 299.1.k), la suspensió té lloc quan l'entitat gestora detecti que les persones beneficiàries de prestacions hagin incomplert durant un exercici fiscal l'obligació de presentar la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en les condicions i els terminis que preveu la normativa tributària aplicable.

l) Quan els treballadors fixos discontinus que siguin cridats a reiniciar la seva activitat no es reincorporin al seu lloc de treball, llevat de causa justificada.

2. La suspensió del dret a la prestació comporta la interrupció de l'abonament d'aquesta i no afecta el període de la seva percepció, llevat del supòsit que preveu l'apartat 1.a), en què el període de percepció de la prestació s'ha de reduir per temps igual al de la sanció imposada.

3. La prestació per desocupació s'ha de reprendre:

a) D'ofici per l'entitat gestora, en els supòsits que recull l'apartat 1.a) sempre que el període de dret no estigui esgotat.

b) Amb una sol·licitud prèvia de l'interessat, en els supòsits que recullen les lletres b), c), d), e), f) i g) de l'apartat 1, sempre que s'acrediti que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si s'escau, aquesta causa constitueix situació legal de desocupació o inscripció com a demandant d'ocupació en el cas dels treballadors per compte propi.

Si després del cessament en el treball per compte propi, el treballador té dret a la protecció per cessament d'activitat, pot optar entre percebre-la o reobrir el dret a la protecció per desocupació suspesa.

El dret a la represa neix a partir del terme de la causa de suspensió sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies següents, i el reconeixement de la represa requereix la inscripció com a demandant d'ocupació i la reactivació de l'acord d'activitat a què es refereix l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer,

d'ocupació, excepte en els casos en què l'entitat gestora exigeixi la subscripció d'un nou acord.

Si es presenta la sol·licitud transcorregut el termini esmentat, es produeixen els efectes que preveu l'article 268.2.

En cas que el període que correspon a les vacances anuals retribuïdes no s'hagi gaudit, és aplicable el que estableix l'article 268.3.

c) A partir de la data en què queda acreditat que compleix els requisits legals establerts per al manteniment del dret, en els supòsits de l'apartat 1.h) i k).

d) A partir de la data de la inscripció com a demandant d'ocupació, o reactivació de l'acord d'activitat, llevat que sigui procedent el manteniment de la suspensió de la prestació o la seva extinció per alguna de les causes previstes en aquesta norma o una altra, en els supòsits que preveu l'apartat 1. i) i j).

e) Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat que acrediti una nova situació legal de desocupació, en el supòsit que preveu la lletra l) de l'apartat 1. El dret a la represa neix a partir de l'endemà de la situació legal de desocupació sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies hàbils següents. En cas contrari, es produeixen els efectes que preveu l'article 268.2.

El reconeixement de la represa requereix la inscripció com a demandant d'ocupació i la reactivació de l'acord d'activitat a què es refereix l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, excepte en els casos en què l'entitat gestora exigeixi la subscripció d'un nou acord.»

Tres. Es modifiquen les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 272 i s'afegeix una nova lletra h) en aquest apartat, amb les redaccions següents:

«c) Realització d'un treball per compte d'altri de durada igual o superior a dotze mesos, sense perjudici del dret d'opció que estableix l'article 269.3, o realització d'un treball per compte propi, per un temps igual o superior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi que causin alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, o a vint-i-quatre mesos, en el cas d'activitats amb alta en alguna mutualitat de previsió social alternativa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.»

«d) Compliment, per part del titular del dret, de l'edat ordinària exigida en cada cas per causar dret a la pensió contributiva de jubilació, amb les excepcions que estableix l'article 266.d).»

«h) Transcurs del termini de sis anys des de la data de baixa de la prestació sense que s'hagi reprès el dret.»

Quatre. L'article 274 passa a tenir la redacció següent:

«Article 274. *Beneficiaris del subsidi per desocupació.*

1. Són beneficiaris del subsidi els desocupats que, complint els requisits que estableix l'apartat 2, estiguin en alguna de les situacions següents:

a) Haver esgotat la prestació per desocupació. En cas de ser menor de quaranta-cinc anys sense responsabilitats familiars s'exigeix, a més, que la prestació per desocupació esgotada hagi tingut una durada igual o superior a tres-cents seixanta dies.

b) Trobar-se en situació legal de desocupació sense tenir cobert el període mínim de cotització per tenir dret a la prestació contributiva, sempre que hagin cotitzat almenys noranta dies.

En cas que en els sis mesos anteriors a la sol·licitud s'acreditin diverses situacions legals de desocupació, a l'efecte de determinar el període d'ocupació cotitzada per al reconeixement d'aquest subsidi, cal atènyer-se al que estableix l'article 269.2.

Poden accedir a aquests subsidis els qui mantinguin un o diversos contractes a temps parcial, sempre que la suma de les jornades treballades en els contractes esmentats sigui inferior a una jornada completa i compleixin la resta dels requisits.

2. A més, en la data de la sol·licitud del subsidi s'exigeix no tenir dret a la prestació contributiva per desocupació, no trobar-se en un supòsit d'incompatibilitat i no tenir rendes pròpies, o bé, alternativament, acreditar responsabilitats familiars.

3. Són beneficiaris del subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys els qui compleixin els requisits que estableix l'article 280.

4. En tots els casos, el reconeixement del dret al subsidi exigeix la inscripció com a demandant d'ocupació, així com la subscripció de l'acord d'activitat que regula l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer.»

Cinc. L'article 275 passa a tenir la redacció següent:

«Article 275. *Carència de rendes i responsabilitats familiars.*

1. S'entén complert el requisit de carència de rendes pròpies en la data de la sol·licitud de l'alta inicial o de les pròrrogues o represes del subsidi quan les rendes de qualsevol naturalesa de la persona sol·licitant o beneficiària durant el mes natural anterior a les dates esmentades no superin el 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

2. S'entén complert el requisit de responsabilitats familiars en la data de la sol·licitud de l'alta inicial o de les pròrrogues o represes del subsidi quan la suma de les rendes obtingudes durant el mes natural anterior a les dates esmentades pel conjunt de la unitat familiar, inclosa la persona sol·licitant o beneficiària, dividida entre el nombre de membres que la componen, no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

3. Als efectes del que preveu aquest article, s'entén per unitat familiar la composta per la persona sol·licitant o beneficiària, el seu cònjuge o parella de fet i els fills i filles menors de vint-i-sis anys, o més grans amb discapacitat, o menors acollits i acollides o en guarda amb fins d'adopció o acolliment, que convisquin o depenguin econòmicament de la persona sol·licitant o beneficiària.

Es considera parella de fet la constituïda amb una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal pels qui, sense haver estat impedits per contreure matrimoni, no tinguin un vincle matrimonial, ni constituïda una parella de fet amb una altra persona i ho acreditin mitjançant una certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o ajuntaments del lloc de residència, si s'escau, o un document públic en què consti la constitució d'aquesta parella. Tant la inscripció esmentada com la formalització del document públic corresponent s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte de la data de la sol·licitud del subsidi. No s'exigeix el requisit d'inscripció en un registre de parelles de fet, ni la constitució de la parella esmentada en document públic, en cas que es tinguin fills o filles comuns.

4. Es consideren rendes o ingressos comptables qualssevol béns, drets o rendiments derivats del treball, del capital mobiliari o immobiliari, de les activitats econòmiques i els de naturalesa prestacional contributiva o no contributiva, públiques o privades. També es consideren rendes les pensions alimentàries i les compensatòries, acordades en cas de separació, divorci, nul·litat matrimonial o en processos d'adopció de mesures paternofiliales quan no hi hagi convivència entre els progenitors.

A més, són rendes els increments patrimonials derivats d'actes *inter vivos* o *mortis causa*, les plusvàlues o guanys patrimonials, així com els rendiments que es puguin deduir de l'import econòmic del patrimoni, aplicant al seu valor el 100 per cent del tipus d'interès legal del diner vigent, amb l'excepció de l'habitatge ocupat habitualment pel treballador i dels béns les rendes dels quals hagin estat computades, tot això en els termes que s'estableixin per reglament.

Les rendes es computen pel seu rendiment íntegre o brut. El rendiment que procedeix de les activitats empresarials, professionals, agrícoles, ramaderes o artístiques es computa per la diferència entre els ingressos i les despeses necessàries per a la seva obtenció.

5. No es consideren rendes o ingressos comptables:

a) L'import de les quotes destinades al finançament del conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social percebudes per la persona sol·licitant o beneficiària.

b) L'import corresponent a la indemnització legal que preveu el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors per a cadascun dels supòsits d'extinció del contracte de treball, independentment del fet que el seu pagament sigui únic o periòdic. En tot cas, als efectes que preveu aquest article, es computa com a renda l'excés que sobre la quantitat esmentada es pugui haver pactat.

c) L'import de les percepcions econòmiques obtingudes per assistència a accions de formació professional o a la feina o per efectuar pràctiques acadèmiques externes que formin part del pla d'estudis, obtingudes per la persona sol·licitant o beneficiària o per qualsevol altre membre de la unitat familiar.

d) Als efectes de repeses i pròrroques del subsidi, les rendes derivades del treball per compte d'altri a temps complet o a temps parcial meritades per la persona beneficiària, durant el període de percepció del complement de suport a l'ocupació.

e) Les rendes del treball i les prestacions públiques percebudes per la persona sol·licitant que no es mantinguin en la data de la sol·licitud.

6. A fi de determinar si es compleixen els requisits de carència de rendes, o de responsabilitats familiars, en la sol·licitud d'alta inicial, represa i de les pròrroques del subsidi, l'interessat ha de subscriure una declaració responsable en què ha de fer constar totes les rendes i ingressos obtinguts durant el mes natural anterior tant per ell, com, si s'escau, per la resta dels membres de la seva unitat familiar. Aquesta declaració s'ha de contrastar posteriorment amb les dades que constin en les seves declaracions tributàries.

L'ocultació de rendes a l'entitat gestora per part dels sol·licitants que, si s'haguessin tingut en compte, haurien comportat la denegació de la sol·licitud de represa o de pròrroga implica que l'import corresponent al dret reconegut sobre la base d'aquesta sigui declarat percebut indegudament per la persona treballadora, fet pel qual se li ha de reclamar de conformitat amb el que estableix l'article 295. Aquest període, percebut indegudament, a més, s'entén com a consumit a tots els efectes.

7. Els requisits de carència de rendes i, si s'escau, d'existència de responsabilitats familiars s'han de donar en la data de la sol·licitud del subsidi, així com en la data de la sol·licitud de les seves pròrroques o repeses.»

Sis. L'article 276 queda redactat de la manera següent:

«Article 276. *Sol·licituds, naixement i pròrroga del dret al subsidi.*

1. El dret al subsidi per desocupació neix a partir de l'endemà del fet causant sempre que se sol·liciti en els quinze dies hàbils següents a la data d'aquest fet. Si

se sol·licita fora d'aquest termini, però dins dels sis mesos següents a la data del fet causant, neix el dia de presentació de la sol·licitud.

Si el subsidi per desocupació se sol·licita una vegada transcorreguts els sis mesos des de la data del fet causant, la sol·licitud s'ha de denegar, llevat que l'últim dia d'aquest termini el sol·licitant estigui efectuant treballs per compte propi o d'altri, o percebent la prestació per incapacitat temporal o per naixement i cura de menor, cas en què s'ha d'ampliar el termini de sol·licitud fins als quinze dies hàbils següents a la finalització del treball o l'extinció de la prestació.

Es considera data del fet causant del subsidi la de l'esgotament de la prestació contributiva per desocupació si s'accedeix al subsidi per aquesta circumstància, i, la de l'última situació legal de desocupació si s'hi accedeix per acreditar cotitzacions insuficients per a l'accés a la prestació contributiva.

En cas que posteriorment a la data del fet causant s'hagi treballat per compte propi o d'altri, per accedir al subsidi és necessari que el cessament en l'últim treball sigui, respectivament, involuntari o amb situació legal de desocupació.

2. A l'efecte que es produeixi la pròrroga del subsidi fins a la durada màxima que preveu l'article 277, cada vegada que s'hagin meritat tres mesos de percepció d'aquest, els beneficiaris han de presentar una sol·licitud de pròrroga, acompanyada de la documentació acreditativa del manteniment dels requisits d'accés. Aquesta sol·licitud s'ha de presentar en el termini dels quinze dies hàbils següents a la finalització del període trimestral. Si es presenta en aquest termini, el subsidi s'ha de prorrogar des de l'endemà de la data d'esgotament del període de dret trimestral.

Si passa altrament, el dret a la pròrroga té efectivitat a partir del dia de la seva sol·licitud, sempre que aquesta es presenti dins dels sis mesos següents a la data de l'esgotament del període trimestral. Si la pròrroga se sol·licita fora d'aquest termini dels sis mesos, la sol·licitud s'ha de denegar, llevat que l'últim dia d'aquest termini el sol·licitant estigui efectuant treballs per compte propi o d'altri, cas en què s'ha d'ampliar el termini de sol·licitud fins als quinze dies hàbils següents a la finalització del treball. En aquest cas s'exigeix que l'últim cessament previ al reconeixement de la pròrroga sigui involuntari o constitueixi situació legal de desocupació.»

Set. L'article 277 passa a tenir la redacció següent:

«Article 277. *Durada del subsidi.*

1. En els supòsits que preveu l'article 274.1.a), la durada màxima del subsidi per desocupació es determina en funció de l'edat de la persona sol·licitant en la data d'esgotament de la prestació per desocupació, l'acreditació de responsabilitats familiars i la durada de la prestació per desocupació esgotada, d'acord amb la taula següent:

Acreditació de responsabilitats familiars	Edat en la data d'esgotament de la prestació	Durada de la prestació per desocupació esgotada	Durada màxima del subsidi
Indiferent.	<45	>= 360 dies	6 mesos.
	>45	>= 120 dies	
Sí.	Indiferent	>= 120 dies	24 mesos.
		>=180 dies	30 mesos.

Els qui hagin accedit al subsidi sense acreditar responsabilitats familiars ho poden fer posteriorment, sempre que aquesta acreditació i la sol·licitud d'ampliació del subsidi tinguin lloc dins del termini dels dotze mesos següents a la data del fet causant del subsidi. En aquest cas, s'amplia la durada màxima del subsidi

reconegut inicialment fins a la que correspongui en funció de la durada de la prestació contributiva esgotada.

2. En els supòsits que preveu l'article 274.1.b), la durada màxima del subsidi es determina en funció del període d'ocupació cotitzat i de l'acreditació de responsabilitats familiars, d'acord amb la taula següent:

Període mínim d'ocupació cotitzada	Acreditació de responsabilitats familiars	Durada màxima del subsidi
90 dies.	Indiferent.	3 mesos.
120 dies.	Indiferent.	4 mesos.
150 dies.	Indiferent.	5 mesos.
180 dies.	Indiferent.	6 mesos.
	Sí.	21 mesos.

Les cotitzacions que van servir per al naixement del subsidi no es poden tenir en compte per al reconeixement d'un futur dret a la prestació o al subsidi per desocupació.

Els qui hagin accedit al subsidi per acreditar sis mesos de cotització sense responsabilitats familiars ho poden fer posteriorment, sempre que aquesta acreditació i la sol·licitud d'ampliació del subsidi tinguin lloc dins del termini de dotze mesos següents a la data del fet causant del subsidi. En aquest cas, s'amplia la durada màxima del subsidi reconegut inicialment fins als vint-i-un mesos.

3. En tots els casos el subsidi es reconeix per períodes trimestrals, prorrogables fins a esgotar la durada màxima.»

Vuit. L'article 278 queda redactat de la manera següent:

«Article 278. *Quantia del subsidi.*

La quantia del subsidi és igual als percentatges següents de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment: el 95 per cent durant els cent vuitanta primers dies, el 90 per cent des del dia cent vuitanta-u al dia tres-cents seixanta, i el 80 per cent a partir del dia tres-cents seixanta-u.»

Nou. L'article 279 passa a tenir la redacció següent:

«Article 279. *Suspensió, represa i extinció del dret al subsidi.*

1. Una vegada reconegut un període trimestral del subsidi que preveu l'article 274.1, aquest se suspèn per les causes que preveu l'article 271 i es reprèn en la forma i els terminis que s'hi estableixen, sempre que el beneficiari acrediti que manté el compliment dels requisits d'accés.

En cas que, en la data en què finalitzi la situació que va comportar la suspensió del subsidi, l'interessat no compleixi el requisit exigut de carència de rendes o el de responsabilitats familiars, en pot sol·licitar la represa quan el compleixi, sempre que aquesta sol·licitud es presenti dins del termini dels sis mesos següents a la data de finalització de la causa de suspensió. En aquest cas, la represa té efectes des de la data de la sol·licitud, sense dies consumits.

Llevat del cas que el treballador s'hagi trobat en la situació que preveu l'últim paràgraf de l'article 276.2, no és procedent la represa del subsidi si la sol·licitud, malgrat que compleixi tots els requisits exigits per al seu reconeixement, es presenta fora del termini dels sis mesos següents a la data en què va finalitzar la situació específica que en va implicar la suspensió sense que, a l'efecte del còmput d'aquest termini es puguin acumular, a la primera, altres situacions de suspensió.

2. El subsidi que preveu l'article 274.1 s'extingeix per les causes previstes a l'article 272, excepte la que regula la lletra h), així com pel transcurs de sis mesos des de l'esgotament de la pròrroga trimestral o des de la finalització de la situació específica que en va implicar la suspensió, excepte, en tots dos casos, en el supòsit que el treballador estigui en aquesta data en la situació que preveu l'últim paràgraf de l'article 276.2, cas en què s'extingeix pel transcurs del termini dels quinze dies hàbils següents a la finalització del treball sense haver sol·licitat la pròrroga o represa acreditant complir tots els requisits per al seu reconeixement.

3. El subsidi per a treballadors més grans de 52 anys que estableix l'article 274.3 se suspèn, reprèn i extingeix de conformitat amb el que preveu l'article 280.»

Deu. L'article 280 queda redactat en els termes següents:

«Article 280. Beneficiaris del subsidi per desocupació per a més grans de cinquanta-dos anys.

1. Poden accedir al subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys els treballadors que, en la data en què estiguin en el supòsit que preveu l'article 274.1 tinguin complerta aquesta edat i, a més, en la data del fet causant del subsidi que estableix l'article 276.1, acreditin tots els requisits, llevat de l'edat, per accedir a qualsevol tipus de pensió contributiva de jubilació en el sistema de la Seguretat Social, i hagin cotitzat efectivament a Espanya per desocupació durant almenys sis anys al llarg de la seva vida laboral, sense que a aquest efecte sigui aplicable l'article 235, i compleixin els requisits que estableix l'apartat 2.

Les persones que, en la data en què es van trobar en el supòsit que preveu l'article 274.1, complien tots els requisits que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat, llevat del de tenir complerta l'edat de cinquanta-dos anys, poden sol·licitar l'accés a aquest subsidi a partir de la data en què compleixin aquesta edat, sempre que compleixin la resta de requisits establerts en el paràgraf primer i que hagin estat inscrits ininterrompudament com a demandants d'ocupació en els serveis públics d'ocupació des de la data de l'esgotament de la prestació contributiva o de la situació legal de desocupació, fins a la data de la sol·licitud. En aquest supòsit es considera com a data del fet causant la del compliment de l'edat de cinquanta-dos anys.

Als efectes que preveu aquest precepte, les persones que hagin percebut o esgotat la renda activa d'inserció que estableix el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, la prestació per cessament d'activitat que estableix el títol V o el subsidi extraordinari per desocupació previst a la disposició addicional vint-i-setena d'aquesta Llei, no s'assimilen als qui es trobin en la situació prevista a l'article 274.1.

S'entén complert el requisit d'inscripció ininterrompuda quan cadascuna de les possibles interrupcions hagi tingut una durada inferior a noranta dies naturals, i no es computen els períodes que corresponguin a la realització d'activitat per compte propi o d'altri. En aquest últim cas, el treballador no pot accedir al subsidi quan el cessament en l'últim treball sigui voluntari.

També poden sol·licitar el subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys els qui compleixin tots els requisits que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat en la data en què tinguin dret a reprendre qualsevol subsidi, així com els qui, reunint els requisits esmentats, compleixin l'edat de cinquanta-dos anys durant la percepció de qualsevol dels subsidis que preveu l'article 274. En aquest supòsit es considera com a data del fet causant la de la represa del subsidi.

2. Per accedir al subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys els treballadors han d'acreditar, en la data de presentació de la sol·licitud, que no tenen rendes pròpies, en els termes que preveu l'article 275.1.

El compliment del requisit de carència de rendes pròpies s'ha de mantenir durant tot el temps de percepció del subsidi.

3. El dret al subsidi per desocupació neix a partir de l'endemà del fet causant, sempre que se sol·liciti en el termini de quinze dies hàbils següents a la data d'aquest fet. Si se sol·licita fora d'aquest termini, el dret al subsidi neix el dia de presentació de la sol·licitud.

4. La quantia del subsidi per desocupació per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys és igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

5. El subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys se suspèn per les causes que preveu l'article 271 i es reprèn en la forma i els terminis que s'hi preveuen.

Així mateix, el subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys se suspèn per les causes següents:

a) Quan es compleixin dotze mesos des de la data de naixement del dret o de la seva última represa, en el supòsit que l'interessat no hagi presentat la declaració anual de rendes que preveu l'apartat 8 dins del termini que s'hi estableix.

b) En la data en què es deixi de complir el requisit de carència de rendes pròpies, si aquest incompliment té una durada inferior a dotze mesos.

El dret es reprèn, en el supòsit que preveu la lletra a) anterior, a partir de la data en què aquesta se sol·liciti aportant la declaració anual de rendes que acrediti el manteniment dels requisits, i en el supòsit que preveu la lletra b), a partir de la data en què novament es compleixi el requisit de carència de rendes, sempre que, en aquest cas, la sol·licitud de represa es presenti dins del termini dels quinze dies hàbils següents al del compliment esmentat. En cas contrari, el subsidi es reprèn a partir de la data de sol·licitud.

És procedent la denegació de la represa sol·licitada una vegada transcorreguts dotze mesos des de la data d'efectes de la suspensió del subsidi.

Aquest termini de dotze mesos s'amplia pel període equivalent a aquell durant el qual es duguin a terme treballs per compte propi o d'altri. En aquest cas s'exigeix que l'últim cessament previ a la represa sigui involuntari o constitueixi situació legal de desocupació.

6. El subsidi s'extingeix per les causes que preveu l'article 272, excepte la que regula la lletra h) de l'article esmentat, així com per l'incompliment del requisit de carència de rendes durant un període igual o superior a dotze mesos. Igualment, es produeix l'extinció del subsidi pel transcurs de dotze mesos des de la data d'efectes de la seva suspensió sense que s'hagi reprès, llevat del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

7. Els beneficiaris del subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys estan obligats a comunicar a l'entitat gestora qualsevol increment en les seves rendes que puguin afectar el manteniment del seu dret, en el moment en què aquesta circumstància es produeixi.

8. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, per mantenir la percepció del subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys els beneficiaris han de presentar davant l'entitat gestora una declaració anual de les seves rendes, acompanyada de la documentació acreditativa que correspongui.

Aquesta declaració s'ha de presentar cada vegada que transcorrin dotze mesos des de la data del naixement del dret o des de la data de la seva última represa, en el termini dels quinze dies hàbils següents a aquell en què es compleixi el període assenyalat.

Quan, en ocasió de la tramitació de la declaració anual de rendes, el beneficiari comunicui o l'entitat gestora detecti que, durant algun període dins dels dotze mesos anteriors, s'han deixat de complir els requisits de carència de rendes, s'ha de procedir a la suspensió del subsidi pel període durant el qual s'hagin deixat de reunir aquests requisits, i s'han de regularitzar els períodes i imports percebuts.

Si l'incompliment dels requisits durant algun període dins dels dotze mesos anteriors a la data en què s'ha de presentar la declaració anual de rendes no és comunicat pel beneficiari en el moment en què es produeixi ni en ocasió de la primera declaració anual de rendes després de produir-se aquesta circumstància, ni ha pogut ser detectat durant la tramitació d'aquesta primera declaració anual de rendes per l'entitat gestora, una vegada constatat per aquesta, s'ha de procedir a la regularització del dret pel període que correspongui per incompliment dels requisits, així com a l'inici del procediment sancionador corresponent per no comunicar la concurrència d'una causa de suspensió del dret en el moment de produir-se.

9. L'entitat gestora ha de cotitzar per la contingència de jubilació durant la percepció del subsidi per desocupació per a treballadors més grans de cinquanta-dos anys.

Les cotitzacions efectuades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior tenen efecte per al càlcul de la base reguladora de la pensió de jubilació i percentatge aplicable a aquella en qualsevol de les seves modalitats, així com per completar el temps necessari per a l'accés a la jubilació anticipada. En cap cas les cotitzacions esmentades tenen validesa i eficàcia jurídica per acreditar el període mínim de cotització que exigeix l'article 205.1.b), que, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1, ha hagut de quedar acreditat en la data de sol·licitud del subsidi que regula aquest article.

Als efectes de determinar la cotització es pren com a base de cotització el 125 per cent de la base mínima de cotització en el règim general de la Seguretat Social, vigent en cada moment.

En cas de percebre el complement de suport a l'ocupació, la base per la qual ha de cotitzar es redueix en proporció a la jornada treballada.

El Govern pot estendre a altres col·lectius de treballadors el que disposa aquest apartat.»

Onze. L'article 282 queda redactat en els termes següents:

«Article 282. *Incompatibilitats.*

1. La prestació i el subsidi per desocupació són incompatibles amb el treball per compte propi, encara que la seva realització no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social o en alguna mutualitat de previsió social alternativa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

Amb caràcter general, la prestació i el subsidi per desocupació són incompatibles amb l'obtenció de prestacions contributives de la Seguretat Social, llevat que aquestes hagin estat compatibles amb el treball que va originar la prestació o el subsidi.

2. La prestació per desocupació és incompatible amb el treball per compte d'altri, excepte quan aquest es realitzi a temps parcial i el treballador n'hagi sol·licitat la compatibilitat, cas en què s'ha de deduir de l'import de la prestació la part proporcional al temps treballat. Si la compatibilitat se sol·licita dins dels quinze dies hàbils següents a la data d'inici de la relació laboral, s'aplica des de la data esmentada. En cas contrari s'aplica des de la data de la sol·licitud, sempre que aquesta es presenti abans que transcorrin dotze mesos des de la data d'inici de la relació laboral.

La deducció a què es refereix el paràgraf anterior s'efectua a més de quan el treballador estigui percebent la prestació per desocupació com a conseqüència de la pèrdua d'un treball a temps complet o parcial i obtingui un nou treball a temps parcial, quan tingui diversos contractes a temps parcial i en perdi un.

3. Per als qui accedeixin al subsidi per desocupació mantenint un o diversos contractes a temps parcial així com per als qui sent-ne beneficiaris iniciïn una relació laboral a temps complet o parcial, el subsidi es compatibilitza com a complement de suport a l'ocupació de conformitat amb el que preveu aquest article.

La quantia del complement de suport a l'ocupació es determina, cada trimestre, en funció de la jornada pactada a l'inici de la compatibilització i del trimestre en què estigui en cada moment el percepció del complement de suport respecte a l'inici del subsidi d'acord amb la taula següent:

Trimestre en què estigui el percepció respecte a l'inici del subsidi	CAE. Ocupació a temps complet (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial ≥ 75 % de la jornada (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial <75 % i ≥ 50 % de la jornada (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial <50 % de la jornada (% IPREM)
En el 1r trimestre.	80	75	70	60
En el 2n trimestre.	60	50	45	40
En el 3r trimestre.	40	35	30	25
En el 4t trimestre.	30	25	20	15
En el 5è trimestre i següents.	20	15	10	5

Les situacions de pluriocupació i modificacions de jornada sobrevingudes després de la determinació de la quantia del complement de suport a l'ocupació no produeixen cap efecte sobre aquesta.

El complement de suport a l'ocupació es percep mentre es mantingui la relació laboral que el va originar. Durant la seva percepció, independentment del percentatge aplicat, s'han de consumir tants dies de la durada del subsidi com els dies percebuts en concepte de complement de suport a l'ocupació.

La seva durada màxima és de cent vuitanta dies, que es poden percebre en un o successius períodes de compatibilitat, amb el límit del nombre de dies que restin per percebre de la durada màxima del subsidi reconegut. Arribat al límit anterior o esgotada la durada màxima del subsidi, aquest queda suspès per la realització d'un treball per compte d'altri i subjecte a les condicions generals de represa per aquesta causa o extingit per esgotament, respectivament.

L'extinció o la suspensió de la relació laboral, o la interrupció de l'activitat fixa discontinua que hagi originat el complement de suport a l'ocupació, l'ha de comunicar el beneficiari a l'entitat gestora, en el termini dels quinze dies hàbils següents, i implica la suspensió del subsidi, que es pot reprendre sense compatibilitat amb la sol·licitud prèvia de l'interessat sempre que acrediti una situació legal de desocupació i inscripció com a demandant d'ocupació i que compleixi els requisits de carència de rendes o de responsabilitats familiars.

No obstant això, si en la data d'extinció o suspensió d'aquesta relació laboral, o d'interrupció de l'activitat, se'n manté una altra, es pot seguir percebent el complement de suport a l'ocupació segons el que regula aquest apartat, amb l'ajust previ de la seva quantia considerant la jornada ordinària de treball pactada i el trimestre en què estigui el subsidi en el moment que la variació produeixi efectes.

No es pot compatibilitzar el subsidi amb el desenvolupament d'una ocupació per compte d'altri quan la contractació sigui efectuada per:

- a) empreses que tinguin autoritzat un expedient de regulació d'ocupació en el moment de la contractació.
- b) empreses en què el desocupat beneficiari del subsidi hagi treballat en els últims dotze mesos anteriors.

Tampoc no s'aplica la compatibilitat que preveu aquest apartat respecte de les relacions laborals suspeses en virtut d'expedient de regulació d'ocupació o del Mecanisme RED, ni quan es tracti de contractacions que afectin el cònjuge, ascendents, descendents i altres parents per consanguinitat o afinitat, o si s'escau per adopció, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o dels qui ocupin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que revesteixin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

4. La prestació i el subsidi són compatibles amb la percepció de qualsevol tipus de rendes mínimes, salaris socials o ajudes anàlogues d'assistència social concedides per qualsevol administració pública, i amb la percepció de les prestacions econòmiques no contributives de la Seguretat Social, excepte la de jubilació.

5. La prestació i el subsidi són compatibles amb la realització de pràctiques formatives, pràctiques acadèmiques externes incloses en programes de formació professional o programes de formació per a l'ocupació.

6. Les prestacions i el subsidi per desocupació que regulen el títol III i les disposicions addicionals cinquanta-setena i cinquanta-vuitena són incompatibles amb les mesures de protecció social previstes a la disposició adicional quaranta-unena i quaranta-sisena d'aquesta, dirigides, respectivament, a les persones treballadores afectades pel Mecanisme RED i per expedients de regulació temporal d'ocupació autoritzats d'acord amb el que preveu l'article 47.5 i 6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

7. Quan així ho estableixi algun programa de foment a l'ocupació adreçat a col·lectius amb dificultat d'inserció al mercat de treball, es pot compatibilitzar la percepció de la prestació contributiva per desocupació pendent de percebre amb el treball per compte propi, cas en què l'entitat gestora pot abonar al treballador l'import mensual de la prestació en la quantia i durada que es determinin, sense incloure la cotització a la Seguretat Social.»

Dotze. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 283, amb la redacció següent:

«3. El que estableixen els apartats anteriors és aplicable als treballadors fixos discontinus durant els períodes d'inactivitat productiva.»

Tretze. L'article 284 queda redactat de la manera següent:

«Article 284. *Prestació per desocupació i naixement i cura de menor.*

1. Quan el treballador estigui en situació de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment i durant aquestes situacions passi a estar inclòs en algun dels supòsits que preveu l'article 267.1, ha de seguir percebent la prestació corresponent fins que s'extingeixin aquestes situacions, i llavors passa a la situació legal de desocupació i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació per desocupació. En aquest cas no s'ha de descomptar del període de percepció de la prestació per desocupació de nivell contributiu el temps que hagi estat en situació de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment.

2. Quan el treballador estigui percebent la prestació per desocupació total i passi a la situació de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment,

ha de percebre la prestació per aquestes últimes contingències en la quantia que correspongui.

En aquest supòsit se li ha de suspendre la prestació per desocupació i la cotització a la Seguretat Social que preveu l'article 265.1.a) 2n i ha de passar a percebre la prestació corresponent a la seva situació, gestionada directament per la seva entitat gestora. Una vegada extingida aquesta, s'ha de reprendre la prestació per desocupació, en els termes que recull l'article 271.4.b) per la durada que restava per percebre i la quantia que corresponia en el moment de la suspensió.»

Catorze. L'article 286.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Els treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris estan obligats a cotitzar per la contingència de desocupació i tenen dret a la protecció per desocupació de conformitat amb el que estableix amb caràcter general aquest títol, amb les especialitats que estableix aquesta secció.

No han de cotitzar per la contingència de desocupació, ni tenen dret a les prestacions per desocupació pels períodes d'activitat corresponents, el cònjuge, els descendents, els ascendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament i, si s'escau, per adopció, del titular de l'explotació agrària en la qual treballin sempre que convisquin amb aquest, llevat que es demostrï la seva condició d'assalariats.»

Quinze. L'article 287 queda redactat en els termes següents:

«Article 287. *Protecció per desocupació dels treballadors agraris eventuais.*

1. Per tenir dret a les prestacions per desocupació que regula aquest títol, els treballadors per compte d'altri eventuais agraris han de complir els requisits que estableix l'article 266. Tanmateix, si de manera immediatament anterior van figurar d'alta en la Seguretat Social com a treballadors autònoms o per compte propi, el període mínim de cotització necessari per a l'accés a la prestació per desocupació és de set-cents vint dies, i s'aplica, a partir d'aquest període, l'escala que preveu l'article 269.1.

2. El que estableix l'apartat anterior s'ha d'aplicar independentment del fet que el treball en què s'acrediti la situació legal de desocupació sigui eventual agrari o no, si el nombre més gran de cotitzacions a la desocupació acreditades corresponen a aquest treball eventual agrari.

3. Les cotitzacions per jornades reals que s'hagin computat per al reconeixement de les prestacions per desocupació de caràcter general o del subsidi que estableix l'article 274.1.b) no es poden computar per al reconeixement del subsidi per desocupació a favor dels treballadors agraris eventuais que estableix el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, ni per al reconeixement de la renda agrària que regula el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril; i les computades per reconèixer el subsidi esmentat o la renda agrària no es poden computar per obtenir prestacions per desocupació de caràcter general.

4. Si el treballador eventual agrari compleix els requisits per obtenir la protecció per desocupació de nivell contributiu o assistencial que regula aquest títol, així com per accedir al subsidi per desocupació que estableix el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, o la renda agrària, que regula el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pot optar per un dels dos drets, i s'aplica la regla següent:

Si sol·licita el subsidi per desocupació que regula el Reial decret 5/1997, o la renda agrària que estableix el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, totes les jornades reals cobertes en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, independentment del seu nombre, s'han de tenir en compte per acreditar

els requisits establerts, respectivament, als articles 2.1.c) i 2.1.d) dels reials decrets esmentats. Les cotitzacions per desocupació anteriors a la data del reconeixement d'aquest subsidi o renda agrària, que no s'hagin computat per a l'obtenció d'aquests drets, es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior, de nivell contributiu o assistencial.»

Setze. L'article 295 passa a tenir la redacció següent:

«Article 295. *Reintegrament de pagaments indeguts.*

1. Correspon a l'entitat gestora competent declarar i exigir la devolució de les prestacions percebudes indegudament pels treballadors i el reintegrament de les prestacions del pagament de les quals sigui responsable directament l'empresari.

Transcorregut el termini respectiu fixat per al reintegrament de les prestacions percebudes indegudament o de responsabilitat empresarial sense que aquest s'hagi efectuat, correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social procedir a recaptar-les en la via executiva de conformitat amb les normes reguladores de la gestió recaptatòria de la Seguretat Social, i el recàrrec i l'interès de demora es meriten en els termes i les condicions que estableix aquesta Llei.

2. Per a l'exercici d'aquesta competència l'entitat gestora pot concertar els serveis que consideri convenients amb la Tresoreria General de la Seguretat Social o amb qualsevol de les administracions públiques.

3. L'entitat gestora pot concedir la compensació parcial, així com el fraccionament de pagament per al reintegrament de les prestacions per desocupació percebudes indegudament, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, a sol·licitud del subjecte responsable d'aquest, que s'ha de presentar abans d'iniciar-ne la recaptació en la via executiva. Tant la compensació parcial com el fraccionament del pagament comprèn el principal del deute, així com el recàrrec que sigui exigible en la data de sol·licitud. A més, el fraccionament del pagament merita interessos, des del moment de la concessió fins a la data de pagament, de conformitat amb l'interès de demora que estigui vigent en cada moment durant la seva durada.»

Disset. L'article 299 queda redactat en els termes següents:

«Article 299. *Obligacions dels treballadors, sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació.*

1. Són obligacions dels treballadors i dels sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació:

a) Cotitzar per l'aportació corresponent a la contingència de desocupació.

b) Proporcionar la documentació i informació que es determinin per reglament a l'efecte del reconeixement, la suspensió, l'extinció o la represa del dret a les prestacions i comunicar als serveis públics d'ocupació autonòmics i a l'entitat gestora, el domicili i, si s'escau, el canvi del domicili, facilitat als efectes de notificacions, en el moment en què aquest es produeixi.

Sense perjudici d'això, quan no quedi garantida la recepció de les comunicacions en el domicili facilitat pel sol·licitant o beneficiari de les prestacions, aquest està obligat a proporcionar als serveis públics d'ocupació autonòmics i a l'entitat gestora les dades que requereixin perquè la comunicació es pugui efectuar per mitjans electrònics.

c) Inscriure's com a persona demandant d'ocupació, mantenir la inscripció, subscriure i complir les exigències de l'acord d'activitat en els termes a què es refereix l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer.

d) Comparèixer, quan hagi estat requerit prèviament, davant l'entitat gestora, els serveis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan duguin a terme activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells.

e) Cercar feina activament i participar en accions de millora de l'ocupabilitat que determinin els serveis públics d'ocupació competents, si s'escau, dins d'un itinerari d'inserció.

Les persones beneficiàries de prestacions han d'acreditar davant el Servei Públic d'Ocupació Estatal, l'Institut Social de la Marina i els serveis públics d'ocupació autonòmics, quan els ho requereixin, les actuacions que han efectuat dirigides a la recerca activa de feina, la seva reinserció laboral o a la millora de la seva ocupabilitat. Aquesta acreditació s'ha d'efectuar en la forma que aquests organismes determinin en el marc de la col·laboració mútua. La no acreditació té la consideració d'incompliment de l'acord d'activitat.

f) Participar en els programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació o reconversió professionals, que determinin els serveis públics d'ocupació, o les agències de col·locació quan desenvolupin activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells i acceptar la col·locació adequada que li ofereixin els serveis públics d'ocupació o les agències esmentades.»

g) Tornar als serveis públics d'ocupació, o, si s'escau, a les agències de col·locació quan desenvolupin activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells, en el termini de cinc dies, el justificant corresponent d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes de feina facilitades pels mateixos serveis o agències.

h) Sol·licitar la baixa en les prestacions per desocupació quan es produeixin situacions d'incompatibilitat, suspensió o extinció del dret o es deixin de complir els requisits exigits per a la seva percepció, en el moment que es produeixin les situacions esmentades.

i) Comunicar les situacions d'interrupció de l'activitat fixa discontinua suspensió o extinció de la relació laboral que va originar el complement de suport a l'ocupació.

j) Reintegrar les prestacions percebudes indegudament.

k) Presentar anualment la declaració corresponent a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. A aquests efectes tenen la consideració de beneficiaris de prestacions per desocupació els treballadors desocupats durant el termini de quinze dies hàbils de sol·licitud de les pròrrogues del subsidi per desocupació que estableix l'article 276.2, així com durant la suspensió cautelar o definitiva de la prestació o subsidi per desocupació com a conseqüència d'un procediment sancionador o del que estableix l'article 271.1.h).»

Divuit. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-quatrena. *Garantia de serveis a persones beneficiàries del nivell assistencial.*

Les persones beneficiàries del subsidi per desocupació tenen garantit, en tot cas, l'accés a l'itinerari o pla personalitzat adequat al seu perfil, previst a l'article 56.1.c) de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, i dins del marc de l'acord d'activitat que preveu l'article 3 de la Llei abans esmentada.»

Dinou. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-cinquena. *Avaluació financera i de millora de l'ocupabilitat.*

En el marc de l'avaluació de la política d'ocupació que estableix el títol VI de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, s'ha de portar a terme una avaluació específica de l'eficàcia i impacte del nivell assistencial de la protecció per desocupació en la millora de l'ocupabilitat de les persones que en són beneficiàries.»

Vint. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-sisena. *Accés extraordinari a la prestació contributiva per desocupació de les persones treballadores transfrontereres a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.*

Els treballadors residents al Regne del Marroc que hagin exercit la seva última relació laboral a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, emparats per una autorització de treball per a treballadors transfronterers, poden accedir a la protecció per desocupació de nivell contributiu sense necessitat d'acreditar la residència a Espanya, sempre que reuneixin tots els requisits que estableix la legislació aplicable i en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

Vint-i-u. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-setena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-setena. *Accés al subsidi per desocupació d'emigrants retornats.*

1. Són beneficiaris del subsidi per desocupació que regula aquesta disposició els treballadors espanyols que acreditin la seva condició d'emigrants retornats mitjançant el certificat d'emigrant retornat expedit per l'àrea o dependència de treball i immigració de la Delegació o Subdelegació del Govern de la província corresponent al domicili en el qual ha fixat la seva residència a Espanya, així com el compliment dels requisits següents:

a) Estar desocupats i no tenir dret a la prestació per desocupació de nivell contributiu.

b) Estar inscrits com a demandants d'ocupació i haver subscrit l'acord d'activitat que regula l'article 3 de la Llei 3/2023 de 28 de febrer.

c) Haver retornat de països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu, o amb els quals no hi hagi conveni sobre protecció per desocupació.

d) Haver treballat en aquests països, com a mínim, dotze mesos en els últims sis anys des de la seva última sortida d'Espanya. Els fills o nets d'emigrants espanyols que per primera vegada hagin de fixar la seva residència permanent a Espanya han d'haver exercit la nacionalitat espanyola durant la realització dels dotze mesos de treball.

e) No haver obtingut prestacions per desocupació al país d'emigració.

f) No tenir rendes en els termes que estableix l'article 275.

2. La data del fet causant per accedir al subsidi que regula aquesta disposició és aquella en què la persona retorna a Espanya per fixar la seva residència de forma permanent.

3. Als efectes de sol·licituds, naixement i pròrroga del dret a aquest subsidi és aplicable el que preveu l'article 276.

4. La durada màxima del subsidi és de divuit mesos i la seva quantia es determina d'acord amb el que preveu l'article 278.

5. Aquest subsidi és incompatible amb el treball per compte propi, encara que no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social o en alguna mutualitat de previsió social alternativa. Aquest subsidi aplica el règim de compatibilitat que estableix l'article 282.3

6. El subsidi que regula aquesta disposició se suspèn, reprèn i extingeix de conformitat amb el que preveu l'article 279.1 i 2.

7. En el que no preveu expressament aquesta disposició cal atènyer-se al que estableix el títol III.»

Vint-i-dos. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-vuitena. *Accés al subsidi per desocupació per les persones víctimes de violència de gènere o sexual.*

1. Són beneficiàries del subsidi per desocupació que regula aquesta disposició les persones víctimes de violència de gènere o sexual, que, a més, reuneixin els requisits següents:

a) No tenir dret a la prestació per desocupació de nivell contributiu.

b) No haver estat beneficiàries de tres drets al programa de renda activa d'inserció que regula el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, encara que no s'hagin gaudit pel període de durada màxima de la renda, llevat que, des de la data del naixement del primer dels drets fins a la de la sol·licitud del subsidi que regula aquesta disposició, hagin transcorregut tres o més anys.

c) Estar inscrites com a demandants d'ocupació i haver subscrit l'acord d'activitat que regula l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer.

d) No tenir rendes pròpies en els termes que preveu l'article 275.1, excepte en el cas que es tingui cònjuge, parella de fet i/o fills menors de vint-i-sis anys, o més grans amb discapacitat, o menors acollits i acollides o en guarda amb fins d'adopció o acolliment, cas en què s'ha de complir el requisit de tinença de responsabilitats familiars de conformitat amb el que estableixen els apartats 2 i 3 del mateix article.

2. Tenen la consideració de víctimes de violència de gènere i sexual les persones a què es refereix, respectivament, l'article 1.1 i 4 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, i l'article 3.1 i 2 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual.

3. Les situacions de violència de gènere o sexual que donen lloc al reconeixement del subsidi per desocupació s'acrediten, respectivament, de conformitat amb el que estableix l'article 23 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, i segons el que disposa l'article 37 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual.

4. La data del fet causant per accedir al subsidi que regula aquesta disposició és aquella en què l'Administració competent emeti l'informe corresponent que acrediti que és víctima de violència de gènere o sexual, aquella en què el Ministeri Fiscal emeti l'informe, o la de la notificació a la persona interessada de la sentència o resolució judicial corresponent.

5. Als efectes de sol·licituds, naixement i pròrroga del dret a aquest subsidi, és aplicable el que preveu l'article 276.

6. La quantia del subsidi que preveu aquesta disposició es determina d'acord amb el que preveu l'article 278.

7. La durada màxima del subsidi, en aquest supòsit, és de trenta mesos, llevat que la persona hagi estat beneficiària amb anterioritat d'un o dos drets al programa de renda activa d'inserció que regula el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, cas en què la durada màxima és de vint i de deu mesos, respectivament.

8. El subsidi que regula aquesta disposició se suspèn, reprèn i extingeix de conformitat amb el que preveu l'article 279.1 i 2.

9. Aquest subsidi és incompatible amb el treball per compte propi, encara que no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social o en alguna mutualitat de previsió social alternativa. A aquest subsidi s'aplica el règim de compatibilitat que estableix l'article 282.3.

10. Les persones que hagin esgotat la durada màxima del subsidi que en cada cas correspongui per ser víctimes de violència de gènere o sexual hi poden accedir novament si ho sol·liciten, acreditant que compleixen els requisits exigits, una vegada transcorreguts tres o més anys des del naixement del primer dret a la renda activa d'inserció com a víctima de violència de gènere o sexual o des del naixement del dret al subsidi que regula aquesta disposició, en cas de no haver percebut prèviament la renda activa d'inserció com a víctima de violència de gènere o sexual.

11. El que preveu aquesta disposició és aplicable a les víctimes de violència exercida pels seus pares o pels seus fills. En aquest supòsit, la situació de violència s'acredita mitjançant una sentència o qualsevol altra resolució judicial que acordi una mesura cautelar a favor de la víctima, o bé per l'informe del Ministeri Fiscal.

12. En el que no preveu expressament aquesta disposició cal atènyer-se al que estableix el títol III.»

Vint-i-tres. S'afegeix una disposició addicional cinquanta-novena amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquanta-novena. *Règim de compatibilitat aplicable a les prestacions per desocupació.*

1. No obstant el que preveu l'article 282, les prestacions contributives per desocupació nascudes a partir de l'1 d'abril de 2025, el període reconegut de dret de les quals sigui superior a dotze mesos, una vegada meritats els primers nou mesos, són compatibles amb el treball per compte d'altri a temps complet i a temps parcial en la mateixa forma, condicions i efectes previstos per al subsidi per desocupació a l'apartat 3 de l'article esmentat, amb les particularitats que preveu aquesta disposició.

El beneficiari pot desistir de l'aplicació de la compatibilitat presentant sol·licitud a aquest efecte. Si aquesta sol·licitud es presenta en el termini dels quinze dies hàbils següents a l'efectivitat del complement de suport a l'ocupació per inici de la relació laboral o per inici del desè mes de meritació de la prestació mantenint un o diversos contractes a temps parcial, la prestació queda suspesa per efectuar un treball per compte d'altri a temps complet o a temps parcial des de la data d'inici del treball esmentat o des de l'inici del desè mes de meritació. Sol·licitada fora d'aquest termini, la prestació se suspèn des de la data en què se sol·liciti. En tots dos casos, una vegada suspesa la prestació, queda subjecta a les condicions generals de represa per col·locació, sense possibilitat de compatibilitzar aquesta, a partir de llavors, amb el treball a temps parcial de conformitat amb el que preveu l'article 282.2

2. No obstant el que preveu l'article 282, les prestacions contributives per desocupació nascudes abans de l'1 d'abril de 2025, el període de dret de les quals sigui superior a dotze mesos, a partir d'aquesta data, i una vegada meritats els primers nou mesos, són compatibles amb el treball per compte d'altri a temps

complet, en la mateixa forma, condicions i efectes previstos per al subsidi per desocupació a l'apartat 3 de l'article esmentat, amb les particularitats que preveu aquesta disposició, i amb la sol·licitud prèvia del beneficiari. Presentada la sol·licitud en el termini dels quinze dies hàbils següents a l'inici de la relació laboral, es percep el complement de suport a l'ocupació des de l'inici de la relació laboral. Presentada la sol·licitud fora d'aquest termini, produeix efectes des de la data de presentació de la sol·licitud.

3. La quantia i durada del complement de suport a l'ocupació aplicable a les prestacions contributives es determina d'acord amb la taula següent:

Mes de prestació en què es percep el complement de suport a l'ocupació	CAE. Ocupació a temps complet (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial ≥ 75 % de la jornada (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial < 75 % i ≥ 50 % de la jornada (% IPREM)	CAE. Ocupació a temps parcial < 50 % de la jornada (% IPREM)	Durada màxima
10a	80	75	70	60	30
11a	80	75	70	60	60
12a	80	75	70	60	90
13è a 15è	80	75	70	60	180
16è a 18è	60	50	45	40	180
19è a 21è	40	35	30	25	180
22è a 24è	30	25	20	15	180

Per determinar la durada màxima es té en compte el mes de prestació en què s'iniciï la compatibilització. La quantia del complement de suport a l'ocupació es determina, cada mes, a partir del tretzè mes, en funció de la jornada pactada a l'inici de la compatibilització i del mes en què estigui en cada moment el percepcor del complement de suport d'acord amb la taula anterior.

4. L'accés al subsidi que preveu l'article 274.1.a) o l'article 280 com a conseqüència de l'esgotament de prestacions per desocupació reconegudes a partir d'1 d'abril de 2025 s'entén, a l'efecte de determinar la quantia inicial del complement de suport a l'ocupació, com una continuació de la prestació esmentada. Així, per a qui accedeixi a aquests subsidis després d'haver esgotat una prestació per desocupació de més de dotze mesos, la quantia del complement de suport a l'ocupació per compatibilitat amb l'ocupació a temps complet i a temps parcial es determina d'acord amb la taula de l'article 282.3, i es considera com a referència temporal el nombre de mesos transcorreguts en cada moment a partir del tretzè mes de prestació.

5. La prestació contributiva per desocupació és incompatible amb el treball per compte d'altri quan el salari brut mensual sigui superior al 375 per cent de l'IPREM en la forma que s'estableixi reglamentàriament.

6. El complement de suport a l'ocupació com a compatibilitat de la prestació contributiva té a tots els efectes naturals jurídica de prestació per desocupació de nivell contributiu.

7. Durant el període de percepció del complement de suport a l'ocupació per col·locació a temps complet compatible amb la prestació i el subsidi per desocupació, l'entitat gestora no ingressa cotitzacions a la Seguretat Social. Quan aquest complement sigui compatible amb una col·locació a temps parcial, l'entitat gestora cotitza reduint la base de cotització de forma proporcional al temps treballat.»

Vint-i-quatre. S'afegeix una nova disposició transitòria quaranta-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quaranta-quatrena. *Règim transitori de compatibilitat de les prestacions per desocupació.*

El règim de compatibilitat com a complement de suport a l'ocupació dels subsidis per a emigrants retornats i per a víctimes de violència de gènere o sexual, que regulen les disposicions addicionals cinquanta-setena i cinquanta-vuitena, amb el treball per compte d'altri és aplicable a partir d'1 de juny de 2025.

En el període des de l'1 de novembre de 2024 fins al 31 de maig de 2025 tots dos subsidis són incompatibles amb el treball per compte d'altri, excepte quan aquest es faci a temps parcial i s'hagi reconegut la compatibilitat perquè el beneficiari compleix tots els requisits exigits per a això, cas en què es dedueix del seu import la part proporcional al temps treballat. Aquesta deducció s'efectua a més de quan s'accedeixi al subsidi mantenint un contracte a temps parcial, quan s'estigui percebent el subsidi i s'obtingui un treball a temps parcial. En aquest darrer cas, si la compatibilitat se sol·licita dins dels quinze dies hàbils següents a la data d'inici de la relació laboral, s'aplica des de la data esmentada, i si se sol·licita una vegada transcorregut aquest termini, s'aplica des de la data de la sol·licitud.»

Article tercer. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.*

L'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, queda redactat en els termes següents:

«Article 47. *Jornada de treball dels funcionaris públics.*

1. Les administracions públiques estableixen la jornada general i les especials de treball dels seus funcionaris públics. La jornada de treball pot ser a temps complet o a temps parcial.

2. Les administracions públiques han d'adoptar mesures de flexibilització horària per garantir la conciliació de la vida familiar i laboral dels empleats públics que tinguin a càrrec seu fills i filles menors de dotze anys, així com dels empleats públics que tinguin necessitats de cura respecte dels fills i filles més grans de dotze anys, el cònjuge o parella de fet, familiars per consanguinitat fins al segon grau, així com d'altres persones que convisquin al mateix domicili, i que per raons d'edat, accident o malaltia no es puguin valer per si mateixos.»

Disposició addicional primera. *Estratègia global per a l'ocupació de les persones treballadores desocupades de llarga durada o de més edat i garantia de serveis per a persones beneficiàries més grans de quaranta-cinc anys.*

1. En el termini de sis mesos, el Govern ha d'elaborar en el marc del diàleg social una Estratègia global per a l'ocupació de persones treballadores en desocupació de llarga durada o de més edat que ha d'incloure mesures en matèria d'ocupació, formació, condicions de treball i Seguretat Social, amb l'objectiu d'afavorir-ne la reincorporació al mercat de treball o el manteniment en aquest mercat.

2. Dins dels fons pressupostaris que es distribueixin anualment a les comunitats autònomes en la Conferència d'Ocupació i Afers Laborals, es reserva una quantitat per ser invertida en polítiques actives d'ocupació a favor de persones més grans de cinquanta-dos anys.

3. A les persones beneficiàries del subsidi per desocupació, més grans de quaranta-cinc anys, se'ls garanteix que, al llarg dels sis mesos següents a l'entrada en

vigor d'aquest Reial decret llei, se'ls elabori un perfil individualitzat, que els permeti accedir a oportunitats d'ocupació, emprenedoria o formació.

Disposició addicional segona. Avaluació de la reforma del sistema assistencial de desocupació.

Una vegada transcorreguts dos anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el Govern ha de crear una comissió interministerial amb l'objectiu d'avaluar els efectes de la reforma del nivell assistencial de desocupació que estableix aquesta norma, així com estudiar l'harmonització de les prestacions econòmiques de naturalesa assistencial del sistema de la Seguretat Social. Aquesta comissió ha d'estar integrada pels ministeris de Treball i Economia Social, d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, d'Economia, Comerç i Empresa i d'Hisenda.

Amb la mateix finalitat i en el mateix termini, el Ministeri de Treball i Economia Social ha de convocar les organitzacions sindicals i empresarials més representatives que també han d'analitzar l'efectivitat de la inversió realitzada en polítiques actives d'ocupació a favor de persones més grans de cinquanta-dos anys.

Disposició addicional tercera. Control de l'aplicació del nou règim de compatibilitat.

1. En el marc del Conveni de col·laboració signat pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i l'Organisme Inspecció de Treball i Seguretat Social s'han de determinar els supòsits de compatibilitat de prestacions per desocupació i treball per compte d'altri que hagin de ser objecte de les actuacions inspectores per al control del frau en l'obtenció i el gaudi de prestacions per desocupació i en la contractació de les persones treballadores.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'ha d'implantar el servei que permeti l'aplicació del límit del 375 per cent de l'IPREM, que estableix l'apartat 4 de la disposició addicional cinquanta-novena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, introduïda per aquest Reial decret llei.

Disposició addicional quarta. Compliment del Pla de recuperació, transformació i resiliència.

Les mesures que regula aquest Reial decret llei donen compliment a les fites compromeses amb la Unió Europea, en concret la reforma 10, del component 23 relativa a la simplificació i millora del nivell assistencial de desocupació, sense perjudici que en el marc del diàleg social s'abordi una anàlisi del sistema de protecció per desocupació en conjunt, incloses les polítiques actives d'ocupació.

Disposició addicional cinquena. Reducció del nombre mínim de jornades reals cotitzades per accedir al subsidi per desocupació o a la renda agrària a favor de treballadors eventuais agraris residents al territori de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

1. Els treballadors agraris per compte d'altri de caràcter eventual que, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, estiguin inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, establert en el règim general de la Seguretat Social i, en la data esmentada, resideixin en el territori de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, poden ser beneficiaris del subsidi per desocupació que regula el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, o de la renda agrària, establerta pel Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, encara que no tinguin cobert en el sistema esmentat de la Seguretat Social el nombre mínim de jornades reals cotitzades establert, respectivament, a l'article 2.1.c) del primer o a l'article 2.1.d) del segon dels reials decrets esmentats, sempre que tinguin

cobert en aquest sistema especial un mínim de deu jornades reals cotitzades en els dotze mesos naturals immediatament anteriors a la situació de desocupació, i compleixin la resta dels requisits que exigeix la normativa aplicable, de conformitat amb l'article 288 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i amb el que estableixen els reials decrets esmentats.

2. Quan s'apliqui el que preveu l'apartat 1 d'aquesta disposició, es considera acreditat un nombre de trenta-cinc jornades reals cotitzades als efectes del que estableixen:

- a) L'article 5.1.a) del Reial decret 5/1997, de 10 de gener.
- b) Els articles 4.1 i 5.1.a) del Reial decret 426/2003, d'11 d'abril.

3. En les sol·licituds que es presentin en l'àmbit territorial que indica l'apartat 1 d'aquesta disposició, cal atènyer-se al següent:

a) Per aplicar la disposició transitòria primera del Reial decret 5/1997, de 10 de gener, s'ha de completar un nombre mínim de deu jornades reals, cotitzades, en la forma que preveu la disposició esmentada.

b) Per aplicar la disposició transitòria segona del Reial decret 5/1997, de 10 de gener, quan s'acrediti un nombre igual o superior a deu jornades cotitzades, es considera acreditat un nombre de trenta-cinc jornades cotitzades.

4. El que disposen els apartats anteriors s'aplica a les sol·licituds presentades a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 30 de juny de 2025, tots dos inclusivament.

Disposició transitòria primera. Aplicació gradual de determinats preceptes.

Fins al dia 31 d'octubre de 2024 continua sent aplicable el que preveuen els articles 269, 271, 272, 274 a 280, 282, 283, 284, 286, 287 i 299 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social en la seva redacció actual, excepte pel que fa a les modificacions que s'inclouen a l'article 275.5.c), l'article 282.5, redactats respectivament, pels números cinc i onze de l'article segon d'aquesta norma.

Disposició transitòria segona. Adaptació del Reglament d'organització i funcionament intern del Consell Econòmic i Social.

En el termini de tres mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, el ple del Consell Econòmic i Social ha d'adaptar el seu Reglament d'organització i funcionament intern als efectes d'adequar-lo a la composició del grup segon que es deriva de l'article 2.3 de la Llei 21/1991, de 17 de juny, en la nova redacció que en fa aquest Reial decret llei.

En el termini de tres mesos a partir de la publicació de la modificació del Reglament anterior, el Govern ha de nomenar, mitjançant un reial decret, els membres del Consell esmentat a partir de les propostes de les organitzacions que acreditin el dret a formar-ne part.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori en matèria del nivell assistencial de protecció per desocupació.

1. Les persones que, a 1 de novembre de 2024, hagin sol·licitat, siguin beneficiàries o tinguin suspesos qualsevol dels subsidis per desocupació existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, inclòs el subsidi extraordinari per desocupació, o la renda activa d'inserció, s'han de seguir regint per la normativa anterior a aquest Reial decret llei fins a l'extinció del dret actual.

2. Així mateix poden sol·licitar, i percebre de conformitat amb la normativa anterior a aquest Reial decret llei fins a la seva extinció, qualsevol dels subsidis per desocupació

existents en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els qui acreditin que la data del fet causant d'aquests és anterior a l'1 de novembre de 2024. A aquests efectes es considera com a data del fet causant aquella en què es compleixi el termini d'espera d'un mes, o es produeixi la situació legal de desocupació.

Poden sol·licitar i percebre, de conformitat amb la normativa anterior a aquest Reial decret llei fins a la seva extinció, el subsidi extraordinari per desocupació els qui acreditin haver realitzat la recerca activa de feina, així com, si s'escau, complert el termini d'espera d'un mes després de l'esgotament del subsidi, abans del dia 1 de novembre de 2024.

3. Sense perjudici d'això, a les persones a què es refereixen els apartats u i dos anteriors se'ls ha d'aplicar, a partir de la seva entrada en vigor, el que preveuen els articles 275.5.c) i 282.5 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, redactats en els apartats cinc i onze de l'article segon d'aquest Reial decret llei, així com l'apartat setze de l'article segon d'aquest Reial decret llei i la disposició final tercera.

4. Poden sol·licitar els subsidis per desocupació que regula aquest Reial decret llei els qui en el moment de la seva entrada en vigor es trobin en algun dels supòsits d'accés que preveu l'article 274, o les disposicions addicionals cinquanta-setena o cinquanta-vuitena, i no hagin pogut sol·licitar-lo per no haver complert el mes d'espera previ.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori de compatibilitat del subsidi per desocupació amb el treball per compte d'altri.

Tots els subsidis per desocupació, inclòs el subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys, que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta norma estiguin subjectes al règim de compatibilitat que preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, s'han de continuar regint pel que preveu la disposició transitòria esmentada i per la normativa vigent en la data de reconeixement del subsidi, fins que es produeixi la finalització de la relació laboral, o si s'escau, l'extinció del subsidi.

Disposició transitòria cinquena. Procediments de reconeixement del dret a la prestació de l'ingrés mínim vital.

En els procediments de reconeixement del dret a la prestació de l'ingrés mínim vital iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, en els quals no s'hagi dictat resolució o no s'hagi resolt la reclamació administrativa prèvia formulada de conformitat amb el que preveu l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, són aplicables les modificacions que estableix aquest Reial decret llei que hagin entrat en vigor, excepte la modificació que estableix la disposició final quarta, apartat 5, que és aplicable en els procediments iniciats amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

2. Queda derogada la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

3. Queda derogada la disposició transitòria cinquena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

4. Queda derogat el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aurats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 21/1991, de 17 de juny, per la qual es crea el Consell Econòmic i Social.*

L'article 2.3 de la Llei 21/1991, de 17 de juny, per la qual es crea el Consell Econòmic i Social, queda redactat de la manera següent:

«3. Els membres del Consell representants del grup segon els designen les organitzacions empresarials que tinguin la condició de més representatives d'acord amb la disposició addicional sisena del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, en proporció a la seva representativitat. En tot cas, han d'estar representades les organitzacions empresarials que gaudeixin de la condició de més representatives a escala de comunitat autònoma.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda redactat de la manera següent:

U. L'article 8.18 queda redactat de la manera següent:

«18. No presentar, dins el termini establert i en la forma pertinent, davant l'entitat competent per a la gestió de les prestacions, la certificació a què es refereix l'apartat 7 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, així com presentar informació que sigui falsa o inexacta.»

Dos. Els apartats 3.c) i 4 de l'article 24 queden redactats de la manera següent:

«c) No complir les exigències de l'acord d'activitat en els termes que estableix l'article 3 de la Llei 3/2023, de 28 de febrer, d'ocupació, llevat de causa justificada, sempre que la conducta no estigui tipificada com una altra infracció lleu o greu als articles 24 o 25 d'aquesta Llei.»

«4. En el cas de sol·licitants o beneficiaris de prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, no facilitar a l'entitat gestora d'aquestes prestacions la informació necessària per garantir la recepció de les seves notificacions i comunicacions. Les citacions o comunicacions efectuades per mitjans electrònics s'entenen vàlides a l'efecte de notificacions sempre que els treballadors hagin expressat prèviament el seu consentiment o estiguin obligats a rebre-les per una norma amb rang de llei.»

Tres. Els apartats 3 i 4 de l'article 25 queden redactats de la manera següent:

«3. No comunicar, llevat de causa justificada, les baixes en les prestacions en el moment en què es produeixin situacions determinants d'incompatibilitat, suspensió o extinció del dret, excepte la de no figurar inscrits com a demandants d'ocupació al servei públic d'ocupació competent, o quan es deixin de complir els requisits per al dret a la seva percepció sempre que per qualsevol d'aquestes causes s'hagi percebut indegudament la prestació.

4. En el cas de sol·licitants o beneficiaris de prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, o de treballadors per compte propi sol·licitants o beneficiaris de la prestació per cessament d'activitat:

a) Rebutjar una oferta d'ocupació adequada, sigui oferta pels serveis públics d'ocupació o per les agències de col·locació quan duguin a terme activitats en l'àmbit de la col·laboració amb aquells, llevat de causa justificada.

b) Negar-se a participar en accions, programes o activitats assenyalats a l'itinerari o pla personalitzat per a la millora de l'ocupabilitat i l'accés al mercat de treball, llevat de causa justificada, oferts pels serveis públics d'ocupació o entitats col·laboradores.

Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per col·locació adequada la que compleixi els requisits que estableix l'article 3.g) de la Llei 3/2023, de 28 de febrer.»

Quatre. L'article 26.2 queda redactat de la manera següent:

«2. Compatibilitzar la sol·licitud o la percepció de prestacions o subsidi per desocupació, així com la prestació per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, amb el treball per compte propi o amb el treball per compte d'altri, llevat dels casos que preveu expressament la normativa corresponent.»

Cinc. Les lletres b) i e) de l'article 47.1 queden redactades de la manera següent:

«b) Les greus tipificades a l'article 25 amb pèrdua de la prestació o pensió durant un període de tres mesos, llevat de les del número 2 en les prestacions per incapacitat temporal, en què la sanció és d'extinció de la prestació.

En el cas de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, les infraccions greus tipificades a l'article 25.3 i 4 se sancionen de conformitat amb l'escala següent:

- 1a infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestacions.
- 2a infracció. Pèrdua de 6 mesos de prestacions.
- 3a infracció. Extinció de prestacions.

En el cas de la prestació per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, la infracció greu tipificada a l'article 25.4 b) se sanciona de conformitat amb l'escala següent:

- 1a infracció. Pèrdua d'1 mes i 15 dies de prestació.
- 2a infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestació.
- 3a infracció. Extinció de la prestació.

S'han d'aplicar aquestes escales a partir de la primera infracció i quan entre la comissió d'una infracció greu i l'anterior no hagin transcorregut més dels 365 dies que estableix l'article 41.1 d'aquesta Llei, independentment del tipus d'infracció.»

«e) A aquests efectes tenen la consideració de beneficiaris de prestacions per desocupació els treballadors desocupats durant el termini de quinze dies hàbils de sol·licitud de les pròrrogues del subsidi per desocupació que estableix l'article 276.2 de la Llei general de la Seguretat Social, així com durant la suspensió cautelar o definitiva de la prestació o subsidi per desocupació com a conseqüència d'un procediment sancionador o del que estableix l'article 271.1.h) d'aquesta Llei.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social.*

L'apartat 7 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, queda redactat de la manera següent:

«7. Les empreses a què es refereix aquesta disposició han de remetre al Servei Públic d'Ocupació Estatal un certificat signat per una persona amb poder suficient en el qual ha de constar la informació que es determini

reglamentàriament. A més, han de remetre la llista de persones treballadores afectades que ha d'incloure, almenys, la informació següent:

- a) Nom, cognoms i NIF de totes les persones treballadores afectades per l'acomiadament col·lectiu, amb indicació de la data de naixement.
- b) Nom, cognoms i NIF de totes les persones treballadores amb contractes laborals que s'hagin extingit en els tres anys immediatament anteriors a la data de la comunicació d'inici del període de consultes per iniciativa de l'empresa o empreses pertanyents al mateix grup, en virtut de motius no inherents a la voluntat del treballador i diferents dels previstos a l'article 49.1. c) de l'Estatut dels Treballadors.

Totes dues comunicacions s'han de remetre a través del servei «Certific@2» de la seu electrònica del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en els terminis següents:

- 1r Quan hi concorrin les circumstàncies que estableix l'apartat 1, lletres a), b) i c).1a, tres mesos a comptar des que finalitzi l'any següent a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.
- 2n Quan hi concorrin les circumstàncies que estableix l'apartat 1, lletres a), b) i c).2a, abans que finalitzi l'exercici immediatament posterior a aquell en què es compleixi l'últim dels tres requisits esmentats.

En tots dos casos, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de remetre el certificat rebut a l'autoritat laboral competent en el procediment d'acomiadament col·lectiu.»

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital.

La Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 4.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Poden ser beneficiàries de l'ingrés mínim vital:

- a) Les persones integrants d'una unitat de convivència en els termes que estableix aquesta Llei.
- b) Les persones d'almenys vint-i-tres anys que no s'integrin en una unitat de convivència en els termes que estableix aquesta Llei, sempre que no estiguin unides a una altra per un vincle matrimonial o com a parella de fet, tret de les que hagin iniciat els tràmits de separació o divorci o les que estiguin en altres circumstàncies que es puguin determinar reglamentàriament.

No s'exigeix el compliment del requisit d'edat ni el d'haver iniciat els tràmits de separació o divorci en els supòsits de dones víctimes de violència de gènere o de tràfic d'éssers humans i explotació sexual.

Tampoc no s'exigeix el compliment d'aquest requisit a les persones d'entre 18 i 22 anys en els supòsits següents:

- a) Que provenguin de centres residencials de protecció de menors de les diferents comunitats autònomes que hagin estat sota la tutela d'entitats públiques de protecció de menors dins dels tres anys anteriors a la majoria d'edat, o siguin orfes absoluts, sempre que visquin sols sense integrar-se en una unitat de convivència.
- b) Que provenguin d'un centre penitenciari per haver estat alliberats de presó, sempre que la privació de llibertat hagi estat per un temps superior a sis mesos.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 5 queden redactats en els termes següents:

«1. Són titulars d'aquesta prestació les persones amb capacitat jurídica que la sol·licitin i la percebin, en nom propi o en nom d'una unitat de convivència. En aquest últim cas, la persona titular assumeix la representació de la unitat esmentada.

La persona sol·licitant ha de complir els requisits per ser titular de la prestació. En cas de formar part d'una unitat de convivència, la sol·licitud ha d'anar signada per aquesta persona i ha d'incloure una declaració responsable d'aquesta sobre el consentiment per a la presentació de la sol·licitud de tots els integrants de la unitat de convivència majors d'edat.

2. Les persones titulars, quan estiguin integrades en una unitat de convivència, han de tenir una edat mínima de 23 anys, o ser majors d'edat o menors emancipats en cas de tenir fills o menors en règim de guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar permanent o orfes absoluts quan siguin els únics membres de la unitat de convivència i cap d'ells arribi a l'edat de 23 anys.

En cas de no integrar-se en una unitat de convivència, l'edat mínima de la persona titular és de 23 anys, excepte en els supòsits de dones víctimes de violència de gènere, víctimes de tràfic d'éssers humans i explotació sexual, en els quals s'exigeix que la persona titular sigui major d'edat o menor emancipada, o el de persones que hagin estat sota la tutela d'entitats públiques de protecció de menors dins dels tres anys anteriors a la majoria d'edat o que provenguin de centres penitenciaris per haver estat alliberades de presó, sempre que la privació de llibertat hagi estat per un temps superior a sis mesos, en què s'exigeix que la persona titular sigui major d'edat.»

Tres. L'article 6.1 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Unitat de convivència.*

1. Es considera unitat de convivència la constituïda per totes les persones que resideixin en un mateix domicili i que estiguin unides entre si per un vincle matrimonial, com a parella de fet o per un vincle fins al segon grau de consanguinitat, afinitat, adopció, i altres persones amb les quals convisquin en virtut de guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar permanent.

Es considera parella de fet la constituïda amb una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal pels qui, sense haver estat impedits per contreure matrimoni, no tinguin un vincle matrimonial, ni constituïda una parella de fet amb una altra persona i acreditin la constitució esmentada, de conformitat amb el que preveu el paràgraf cinquè de l'article 21.4.

La mort d'alguna de les persones que constitueixen la unitat de convivència no n'altera la consideració, encara que aquesta mort suposi la pèrdua, entre els supervivents, dels vincles que preveuen els paràgrafs anteriors.

Quan en aplicació de les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, les persones constin empadronades en establiments col·lectius, o per no tenir sostre i residir habitualment en un municipi, constin empadronades en un domicili fictici, és aplicable el que estableix l'article 8.»

Quatre. L'article 10.2 queda redactat en els termes següents:

«2. Les persones beneficiàries a les quals es refereix l'article 4.1.b) que siguin menors de 30 anys en la data de la sol·licitud de l'ingrés mínim vital han d'acreditar haver viscut de manera independent a Espanya, durant almenys els dos anys immediatament anteriors a la data indicada. Aquest requisit no s'exigeix a les persones d'entre 18 i 22 anys que provenguin de centres residencials de protecció de menors de les diferents comunitats autònomes.

Als efectes del paràgraf anterior, s'entén que una persona ha viscut de manera independent sempre que acrediti que el seu domicili ha estat diferent del dels seus progenitors, tutors o acollidors durant els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud, i en aquest període hagi romàs durant almenys dotze mesos, continuats o no, en situació d'alta en qualsevol dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social, inclòs el de classes passives de l'Estat, o en una mutualitat de previsió social alternativa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

Les persones beneficiàries a què es refereix l'article 4.1.b) que tinguin més de 30 anys en la data de la sol·licitud han d'acreditar que, durant l'any immediatament anterior a aquesta data, el seu domicili a Espanya ha estat diferent del dels seus progenitors, tutors o acollidors.

Els requisits que preveuen els paràgrafs anteriors no s'exigeixen quan el cessament de la convivència amb els progenitors, tutors o acollidors s'hagi degut a la mort d'aquests. Tampoc no s'exigeix a les persones que per ser víctimes de violència de gènere hagin abandonat el seu domicili habitual, a les persones sense llar, a les que hagin iniciat els tràmits de separació o divorci, a les persones víctimes del tràfic d'éssers humans i d'explotació sexual i a les persones que provenguin de centres penitenciaris per haver estat alliberades de presó sempre que la privació de llibertat hagi estat per un temps superior a sis mesos o a les que estiguin en altres circumstàncies que es puguin determinar reglamentàriament.»

Cinc. L'article 20.1.f) queda redactat de la manera següent:

«f) S'exceptuen del còmput de rendes:

1r Les rendes exemptes a què es refereixen els paràgrafs b), c), d), i), j), n), q), r), s), t), x) i y) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

2n Ajudes per a l'estudi i les ajudes d'habitatge, tant per lloguer com per a adquisició.

3r Es considera renda exempta per a la persona obligada a l'abonament la pensió compensatòria que s'hagi de satisfer de conformitat amb el que preveu l'article 97 del Codi civil, sempre que se n'hagi produït el pagament.

4t Es considera renda exempta per a la persona obligada a l'abonament la pensió d'aliments a favor dels fills que s'hagi de satisfer de conformitat amb el que preveu l'article 93 del Codi civil, sempre que se n'hagi produït el pagament.

Així mateix, en la unitat de convivència que ha de rebre la pensió per aliments és renda exempta quan no s'hagi produït l'abonament per la persona obligada al pagament.

5è El subsidi no contributiu per desocupació, quan en la data de sol·licitud de la prestació s'hagi extingit.»

Sis. L'article 21.4 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Acreditació dels requisits.*

4. L'existència de la unitat de convivència s'acredita amb el llibre de família, el certificat del Registre Civil, i amb les dades que consten en els padrons municipals relatius als inscrits en el mateix habitatge. A aquests efectes l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de tenir accés a la base de dades de coordinació dels padrons municipals de l'Institut Nacional d'Estadística per a la confirmació dels requisits exigits.

No obstant això, quan no se'n pugui deduir la coincidència amb les dades que s'hagin fet constar en la sol·licitud de la prestació, s'ha de sol·licitar l'aportació del corresponent certificat d'empadronament, històric i col·lectiu del període requerit en cada supòsit, referit als domicilis on resideixen o han residit els membres de la unitat

de convivència, expedit per l'ajuntament en virtut del que estableix l'article 83.3 del Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals.

Tant les dades obtingudes de l'Institut Nacional d'Estadística com, si s'escau, el certificat d'empadronament esmentat serveixen igualment per acreditar l'existència de la unitat de convivència a què es refereix l'article 6 o que el sol·licitant a què es refereix l'article 4.1.b) viu sol o comparteix domicili amb una unitat de convivència de la qual no forma part.

Als efectes de les dades relatives al padró municipal de conformitat amb el que preveuen els paràgrafs anteriors, no es requereix el consentiment de les persones empadronades en el domicili del sol·licitant.

L'existència de parella de fet s'acredita mitjançant una certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o ajuntaments del lloc de residència, si s'escau, o document públic en què consti la constitució de la parella esmentada. Tant la inscripció com la formalització del corresponent document públic s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte de la data de la sol·licitud de la prestació, i no es requereix aquest termini en cas que hi hagi fills o filles en comú. No s'exigeix el requisit d'inscripció en un registre de parelles de fet, ni la constitució de la parella esmentada en un document públic, en cas que es tinguin fills o filles comuns.

L'inici dels tràmits de separació o divorci, o la seva existència, s'acredita amb la presentació de la demanda o amb la resolució judicial corresponent, o mitjançant un document públic.

No estar unit a una altra persona per vincle matrimonial o parella de fet s'acredita mitjançant una declaració jurada o afirmació solemne del mateix subjecte que ha de constar en la mateixa sol·licitud de la prestació, en el model normalitzat de la qual s'ha d'incloure l'avertència sobre la responsabilitat penal en què pot incórrer en cas de falsedat. Aquesta declaració jurada o afirmació solemne no impedeix que l'entitat gestora requereixi una acreditació addicional en cas de dubte fundat.»

Set. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Control de la prestació.*

La modalitat de control exercida sobre el reconeixement del dret i de l'obligació de la prestació no contributiva de l'ingrés mínim vital és la funció interventora i el control financer permanent d'acord amb el que estableix l'article 147.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

No obstant això, per als supòsits que preveuen l'article 32.2 i la disposició addicional dotzena la modalitat de control és exclusivament el control financer permanent.

En tot cas, els actes d'ordenació i pagament material s'intervenien de conformitat amb el que estableix la secció 5a, capítol IV, títol II, del Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social.»

Vuit. S'afegeix una nova disposició addicional dotzena, en els termes següents:

«Disposició addicional dotzena. *Transició del subsidi per desocupació a la prestació d'ingrés mínim vital.*

1. A l'efecte de la sol·licitud de l'ingrés mínim vital, amb la finalitat d'eliminar les càrregues administratives a les persones que esgotin el període màxim de percepció dels subsidis per desocupació sense que s'hagin reinserit en el mercat laboral, en els supòsits que preveuen els paràgrafs següents i amb el consentiment previ dels interessats, l'entitat gestora del subsidi per desocupació ha de remetre a la de l'ingrés mínim vital les dades que s'indiquen en aquesta disposició, perquè aquesta última reconegui, si s'escau, la prestació de l'ingrés mínim vital.

Perquè l'entitat gestora del subsidi procedeixi a remetre les dades que permetin, si s'escau, el reconeixement de l'ingrés mínim vital, és condició necessària que en la data prevista de l'esgotament del subsidi la persona beneficiària sigui més gran de 23 anys; que no convisqui amb cap altra persona si és persona beneficiària del subsidi sense responsabilitats familiars o que convisqui al mateix domicili amb les persones que integren la seva unitat familiar a l'efecte d'aquest subsidi; i que no hi hagi cap altra persona, diferent de les anteriors, empadronada en aquest domicili.

Durant el trimestre previ a l'esgotament del subsidi per desocupació, l'entitat gestora d'aquest ha d'informar la persona beneficiària sobre la possibilitat de remetre les seves dades i les dels membres de la seva unitat familiar que recull l'apartat següent a l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital, a fi que aquesta en tramiti la prestació, per a la qual cosa n'ha d'atorgar el consentiment i, si s'escau, ha de subscriure una declaració responsable que disposa del consentiment dels integrants de la seva unitat familiar majors d'edat que es van tenir en compte als efectes del reconeixement i manteniment del subsidi per desocupació, sobre la inexistència de terceres persones residents al mateix domicili, així com que no està unida a una altra persona per vincle matrimonial o com a parella de fet en cas que en sigui beneficiària individual, i sobre els aspectes que constin en el model normalitzat de declaració responsable que a aquest efecte estableixi l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital. En el model normalitzat, entre altres aspectes, s'han de recollir les situacions en què l'interessat declari no estar incurs o, si ho està, no s'han de tenir en compte als efectes del reconeixement i càlcul de la prestació.

2. L'entitat gestora del subsidi per desocupació ha de comprovar l'existència del consentiment i el correcte emplenament de la declaració responsable per l'interessat, i dins dels deu dies següents a la data en què es produeixi l'esgotament del subsidi per desocupació ha de remetre a l'entitat gestora de la prestació d'ingrés mínim vital la informació necessària per tramitar aquesta prestació, entre la qual han de constar les dades identificatives de la persona interessada, així com, si s'escau, les de la resta de membres de la seva unitat familiar, mitjançant el número del document nacional d'identitat en el cas dels espanyols, inclosos els menors de 14 anys, i mitjançant el número d'identitat d'estranger en el cas de ciutadans estrangers, així com qualssevol altres aspectes que acordin l'entitat gestora dels subsidis per desocupació i la de l'ingrés mínim vital; la data en què s'hagi esgotat el subsidi; els imports bruts meritats en l'exercici econòmic immediatament anterior en concepte de subsidi assistencial per desocupació i el número de compte corrent en què s'abonava.

Si l'entitat gestora del subsidi per desocupació comprova que la declaració responsable no ha estat emplenada correctament, dins del termini de 10 dies que indica el paràgraf primer ha de posar en coneixement de l'interessat que per aquesta causa no n'és possible la tramesa a l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital, i l'ha d'informar, en tot cas, que pot sol·licitar aquesta prestació davant l'entitat gestora esmentada, així com dels canals existents a aquest efecte.

3. Un cop rebut això, l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital ha de comprovar a través de l'accés a la base de dades de coordinació dels padrons municipals de l'Institut Nacional d'Estadística, la inexistència de terceres persones empadronades al mateix domicili que la persona beneficiària del subsidi per desocupació o, si s'escau, que la unitat familiar.

En cas que no quedi acreditat el que indica el paràgraf anterior, l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital ha de comunicar a la persona interessada que, per aquesta causa, no és procedent continuar els tràmits previstos en aquesta disposició, i l'ha d'informar, al seu torn, sobre la possibilitat de sol·licitar la prestació esmentada de conformitat amb el que disposa aquesta Llei; així com dels canals existents a aquest efecte.

4. En cas que no quedi acreditat el que indica el paràgraf primer de l'apartat anterior, l'entitat gestora ha de comprovar el requisit de vulnerabilitat econòmica que estableix l'article 10.1.b), de conformitat amb la informació proporcionada de manera telemàtica per l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i per les hisendes tributàries forals de Navarra i dels territoris històrics del País Basc, prenent com a referència la informació que consti en aquestes hisendes públiques respecte de l'exercici anterior a aquell en què s'hagi esgotat el subsidi de desocupació, o si no n'hi ha, la informació que consti més actualitzada en les administracions públiques esmentades.

En cas que no quedi acreditat aquest requisit, s'ha de dictar una resolució d'inadmissió contra la qual es pot interposar una reclamació administrativa prèvia en matèria de prestacions de Seguretat Social, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, i l'objecte de la qual es limita a conèixer sobre la causa d'inadmissió.

En cas que no quedi acreditat el requisit de vulnerabilitat econòmica, l'entitat gestora ha de comprovar que es compleix el requisit de residència legal i efectiva a Espanya que preveu l'article 10.1.a), el requisit de vida independent a què fa referència l'article 10.2, així com el requisit relatiu a la vàlida constitució de la unitat de convivència durant almenys sis mesos de l'article 10.3.

La tramesa de dades que preveu l'apartat 2 és suficient perquè quedin acreditats els vincles que uneixen entre si les persones a què es refereixen aquestes dades, així com els aspectes sobre els quals versí la declaració responsable, sense que l'entitat gestora d'aquesta prestació hagi de comprovar-la a l'efecte del reconeixement de la prestació de l'ingrés mínim vital.

L'entitat gestora ha de dictar resolució i notificar-la en el termini màxim de sis mesos des de l'esgotament del dret al subsidi per desocupació. Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi notificat una resolució expressa, s'entén desestimada.

5. En cas de reconeixement del dret a l'ingrés mínim vital, la data del fet causant és la data de l'esgotament del subsidi.

Els efectes econòmics es produeixen el dia primer del mes següent al de la data del fet causant.

La persona titular de l'ingrés mínim vital és, en tot cas, la beneficiària del subsidi per desocupació extingit i s'abona en el mateix compte bancari en què s'ingressava aquest subsidi.

6. Les comunicacions i l'intercanvi de dades entre l'entitat gestora del subsidi per desocupació i l'entitat gestora de l'ingrés mínim vital s'han de portar a terme mitjançant l'oportú sistema d'intercanvi d'informació que inclou l'habilitació d'un sistema telemàtic al servei d'aquesta última entitat gestora que permeti la consulta de les dades i els documents subscrits per les persones interessades, així com els que estiguin en poder de l'entitat gestora del subsidi per desocupació, que siguin necessaris per verificar l'acreditació dels requisits que estableix aquesta Llei per a l'accés i el manteniment de la prestació econòmica d'ingrés mínim vital.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, per a la millora de les condicions de treball i de Seguretat Social de les persones treballadores al servei de la llar.*

Es modifica el Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, per a la millora de les condicions de treball i de Seguretat Social de les persones treballadores al servei de la llar, en els termes següents:

U. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Manteniment dels beneficis per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses.*

Les bonificacions per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses que s'estiguin aplicant l'1 d'abril de 2024, en els termes que preveu l'article 9 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, així com les bonificacions a què es tingui dret pels contractes subscrits a partir d'aquesta data a l'empara del que estableix la disposició addicional tercera *bis* del Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, de mesures urgents en matèria d'incentius a la contractació laboral i millora de la protecció social de les persones artistes, mantenen la seva vigència fins a la data d'efectes de la baixa de les persones cuidadores que donin dret a aquestes en el règim general de la Seguretat Social.

Aquestes bonificacions són incompatibles amb la reducció en la cotització que estableix el paràgraf primer de l'apartat 1 de la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei, així com amb les bonificacions que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional esmentada.»

Dos. La disposició final setena.4 queda amb la redacció següent:

«4. El que disposen els apartats 2 i 3 i el paràgraf segon de l'apartat 4 de la disposició addicional primera produeixen efectes quan entri en vigor el desplegament reglamentari que preveuen aquests preceptes.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, de mesures urgents en matèria d'incentius a la contractació laboral i millora de la protecció social de les persones artistes.*

Es modifica el Reial decret llei 1/2023, de 10 de gener, de mesures urgents en matèria d'incentius a la contractació laboral i millora de la protecció social de les persones artistes, en els termes següents:

U. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Bonificacions respecte de persones contractades en determinats sectors d'activitat i àmbits geogràfics.*

1. Les empreses, excloent-ne l'Administració pública i les entitats, els organismes i les empreses del sector públic, dedicades a activitats enquadrades en els sectors d'agricultura, pesca i aquicultura; indústria, excepte energia i aigua; comerç; turisme; hostaleria i resta de serveis, excepte el transport aeri d'ala fixa, construcció d'edificis, activitats financeres i d'assegurances i activitats immobiliàries, així com en altres sectors o àmbits d'activitat que es determinin legalment, a les ciutats de Ceuta i Melilla, amb comptes de cotització assignats a les empreses esmentades en les quals tinguin persones treballadores amb contractes indefinits o de substitució per causa d'incapacitat temporal que prestin activitat en aquestes ciutats, tenen dret a una bonificació del 50 per cent en les seves aportacions a les quotes de la Seguretat Social per contingències comunes,

així com pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, formació professional i Fons de Garantia Salarial, durant la vigència dels contractes.

2. La bonificació anterior és aplicable mentre estiguin vigents els plans integrals de desenvolupament socioeconòmic de les ciutats de Ceuta i Melilla. A l'efecte de l'aplicació d'aquestes bonificacions, el Servei Públic d'Ocupació Estatal, de conformitat amb el que estableixen els articles 36 i 37, ha de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social la finalització de la vigència d'aquests plans quan aquesta produeixi efectes.»

Dos. La disposició addicional tercera.1 queda redactada de la manera següent:

«1. La contractació de persones en l'entorn familiar dona dret a les bonificacions en la cotització que estableix la disposició addicional primera del Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, per a la millora de les condicions de treball i de Seguretat Social de les persones treballadores al servei de la llar, sense perjudici del que preveuen la disposició transitòria tercera i la disposició addicional tercera *bis* d'aquest Reial decret llei sobre manteniment dels beneficis aplicables per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses.

No obstant això, la bonificació que regula l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional primera del Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, com a alternativa a la reducció del 20 per cent en l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al sistema especial per a treballadors de llar, és aplicable de manera efectiva quan es produeixi el desplegament reglamentari que preveu per aquesta bonificació el paràgraf primer dels apartats 2 i 3 de la disposició addicional primera, abans esmentada.»

Tres. S'afegeix la disposició addicional tercera *bis*, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera *bis*. *Bonificació de quotes de la Seguretat Social per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses.*

1. Amb efectes a partir de l'1 d'abril de 2024, i fins que no es produeixi el desplegament reglamentari que preveuen els apartats 2 i 3 de la disposició addicional primera del Reial decret llei 16/2022, de 6 de setembre, per a la millora de les condicions de treball i de Seguretat Social de les persones treballadores al servei de la llar, la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses dona dret a una bonificació del 45 per cent de les quotes a la Seguretat Social a càrrec de l'ocupador en les condicions que preveuen els apartats següents, sempre que el subjecte responsable de l'ingrés de les quotes de la Seguretat Social estigui en situació d'alta, o en situació assimilada a la d'alta, amb obligació d'ingrés de quotes de la Seguretat Social i tingui reconeguda la condició de família nombrosa en el moment de la contractació de la persona empleada de la llar. Quan l'ocupador sigui un funcionari públic civil o militar no inclòs en el règim general de la Seguretat Social, se'n pot comprovar la inclusió en el règim especial corresponent per a funcionaris públics, civils o militars, que correspongui, a través de la informació disponible a l'Institut Nacional de la Seguretat Social respecte del dret a l'assistència sanitària.

En qualsevol cas, el benefici que indica el primer paràgraf d'aquesta disposició només és aplicable per la contractació d'una única persona cuidadora per cada subjecte responsable de l'ingrés de quotes que tingui reconeguda oficialment la condició de família nombrosa.

2. Als efectes del dret a la bonificació de l'aportació de la persona ocupadora a la cotització al sistema especial per a empleats de la llar del règim general per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses, que estableix l'apartat anterior, tenen la consideració de persones cuidadores les persones físiques al servei de la llar familiar en què l'objecte de la seva relació laboral

especial estigui constituït per serveis o activitats prestats a la llar de les famílies nombroses que tinguin reconeguda oficialment aquesta condició a l'empara de la Llei esmentada, i que consisteixin exclusivament en la cura o l'atenció dels membres de la família nombrosa o dels qui convisquin al domicili d'aquesta, i es pugui verificar aquest darrer aspecte a través de l'actuació inspectora corresponent.

3. La bonificació s'extingeix quan l'ocupador deixi de tenir reconeguda oficialment la condició de família nombrosa. En aquest cas, la bonificació s'extingeix amb efectes del dia primer del mes següent al que deixi de tenir la condició de família nombrosa. La bonificació es pot deixar d'aplicar d'ofici, amb els efectes indicats, quan es disposi d'informació de la finalització de la condició de família nombrosa.

En el supòsit de caducitat del títol oficial de família nombrosa i la seva renovació posterior, la bonificació s'aplica des de la data d'efectes del títol de família nombrosa renovat, amb la comunicació prèvia d'aquesta circumstància per part del subjecte responsable de l'ingrés de quotes de la Seguretat Social o, si s'escau, de les entitats competents sobre la gestió dels títols esmentats.

4. A aquestes bonificacions de quotes els és aplicable el que estableixen la lletra c), llevat del que disposa el tercer paràgraf, i la lletra d) de l'article 8, i els articles 36, 37, 38 i 39 d'aquest Reial decret llei, respecte dels aspectes que siguin aplicables al sistema de liquidació simplificada a què es refereix l'article 22 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Quatre. Els apartats 1.c) i 2 de la disposició adicional onzena queden redactats de la manera següent:

«c) Les reduccions que preveu la disposició adicional quaranta-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social s'apliquen, en darrer terme, respecte de les quotes que resultin a ingressar una vegada aplicades totes les reduccions o bonificacions de conformitat amb el que indica el paràgraf anterior.

En qualsevol cas, independentment de la compatibilitat amb altres deduccions en la cotització, en cas que els treballadors als quals siguin aplicables aquestes reduccions de quotes estiguin en alta, en el període de liquidació corresponent, en més d'un codi de compte de cotització de l'empresa de què es tracti, la reducció de quotes únicament es pot aplicar respecte d'un dels codis de compte de cotització, segons l'elecció que faci l'empresari amb anterioritat a la sol·licitud de la liquidació de quotes, en els termes que estableix la disposició adicional quaranta-setena esmentada.

Aquestes reduccions de quotes no es poden practicar en les liquidacions complementàries de quotes.

La informació proporcionada per les entitats gestores dels fons de pensions d'ocupació de conformitat amb el que disposa l'article 71 de la LGSS pot donar lloc a la revisió de l'import de la reducció practicada en les liquidacions de quotes quan aquesta sigui inferior a l'import aplicat al càlcul d'aquestes reduccions segons les dades proporcionades pels empresaris d'acord amb el que estableix la disposició adicional quaranta-setena de la LGSS.

La revisió, si s'escau, de l'import de les bases de cotització declarades pels empresaris, en relació amb l'aplicació de les contribucions als plans de pensions, en la seva modalitat de sistema d'ocupació, correspon exclusivament a la facultat inspectora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social en matèria de cotització i recaptació de quotes del Sistema de la Seguretat Social.»

«2. A les reduccions de quotes els és aplicable el que estableix els articles 8, a excepció del que preveu la lletra e), 36, 37.2, 38.3, 38.4 i 39.»

Cinc. S'afegeix la disposició transitòria sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria sisena. *Bonificació de quotes de la Seguretat Social per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses en vigor.*

A les bonificacions de quotes de la Seguretat Social per la contractació de persones cuidadores en famílies nombroses que s'estiguin aplicant amb anterioritat a la data d'entrada en vigor de la disposició addicional tercera bis, els és aplicable el que disposen els apartats 2, 3 i 4 d'aquesta.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

El Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un apartat 3 bis a l'article 33, redactat en els termes següents:

«3.bis. En aplicació dels principis d'economia i eficàcia administrativa, es pot no iniciar el procediment de reintegrament que preveu aquest article quan l'import d'un deute sigui inferior a la quantitat que determini el Ministeri de Treball i Economia Social com a insuficient per a la cobertura del cost que la seva exacció i recaptació representi, i si aquesta circumstància sobrevé posteriorment al seu inici, s'ha de posar fi al procediment en els termes i les condicions que aquell estableixi, amb els efectes que preveu l'article 116.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Dos. S'afegeix l'article 33 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 33 bis. *Fraccionament del pagament dels deutes derivats de la percepció indeguda de prestacions per desocupació.*

1. L'entitat gestora pot concedir fraccionament per al pagament de deutes de protecció per desocupació a sol·licitud dels subjectes responsables del pagament, quan la situació econòmicofinancera i altres circumstàncies concurrents, apreciades discrecionalment per l'òrgan competent per resoldre, els impedeixi efectuar l'ingrés dels seus dèbits. Si la sol·licitud de fraccionament es presenta una vegada transcorregut el termini de trenta dies, s'ha d'aplicar al principal el recàrrec per ingrés fora de termini que preveu l'article 30 de la Llei general de la Seguretat Social.

2. La durada total del fraccionament no pot excedir els cinc anys.

No obstant això, quan concorrin causes de caràcter extraordinari degudament acreditades, es pot concedir un altre període superior i s'ha de dictar la resolució corresponent.

3. La concessió del fraccionament, sempre que es compleixin les condicions que estableixen aquest article i la resolució que el concedeixi, dona lloc, en relació amb el deute fraccionat, a la suspensió del procediment recaptatori.

4. La concessió de fraccionament dona lloc a la meritació d'interès, que és exigible des de la seva concessió fins a la data de pagament, d'acord amb el tipus d'interès de demora que estigui vigent en cada moment durant el període de durada del fraccionament.

L'interès que correspongui és aplicable sobre el principal del deute i, si s'escau, sobre el recàrrec corresponent.

5. La sol·licitud de fraccionament ha de contenir necessàriament les dades necessàries per a la identificació del deutor i del deute, amb l'expressió dels motius que l'origenen, del termini i venciments que se sol·liciten i del lloc o mitjà

elegit als efectes de notificacions. També ha de contenir, si s'escau, l'ofertament de garanties pel titular dels drets que n'hagin d'assegurar el compliment, amb justificació de la seva suficiència.

6. El Servei Públic d'Ocupació Estatal pot sol·licitar del sol·licitant tota la documentació que consideri necessària per acreditar la situació economicofinancera i altres circumstàncies que s'hagin al·legat en la sol·licitud i, en general, tots els informes i les actuacions que consideri convenients per adoptar la resolució.

7. Si la sol·licitud de fraccionament no compleix els requisits exigits o no s'aporten amb aquesta els documents establerts, o s'hi aprecien defectes o omissions, s'ha de requerir al sol·licitant que esmeni la falta o hi adjunti els documents preceptius en el termini de 10 dies, amb la indicació que en cas contrari s'ha de dictar una resolució per la qual se'l tingui per desistit de la seva sol·licitud.

8. El compliment del fraccionament s'ha d'assegurar mitjançant la garantia suficient per cobrir l'import principal del deute i els recàrrecs per a deutes superiors a 150.000 euros.

9. La resolució per la qual es resolgui la sol·licitud de fraccionament s'ha de dictar en el termini màxim de tres mesos, comptadors a partir de la data d'entrada al registre de l'òrgan competent per tramitar-los. Transcorregut aquest termini sense que hagi recaigut cap resolució expressa es pot entendre desestimada la sol·licitud. En aquesta resolució s'ha d'indicar la quantia total i el període del deute ajornat, la durada i els venciments del fraccionament, així com els terminis per a la constitució de les garanties i el compliment de les altres condicions que s'estableixin, aspectes que, en atenció a les circumstàncies concurrents, poden diferir dels sol·licitats.

10. En cas de denegació de la sol·licitud, la resolució ha de donar un nou termini d'ingrés de quinze dies hàbils des de la notificació de la resolució.

11. Dona lloc a la denegació de la sol·licitud de fraccionament la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Que el sol·licitant hagi incorregut en reiterats incompliments de fraccionament concedits anteriorment.

b) Que, en el moment de la sol·licitud, hagi estat expedida la provisió de constrenyiment.

12. En cas d'incompliment de qualsevol de les condicions o pagaments del fraccionament s'ha d'aplicar, sense cap més tràmit, el que estableixen l'article 84 i següents del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.»

Tres. L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Compensació de prestacions per desocupació.*

1. L'entitat gestora ha d'efectuar les compensacions o els descomptes corresponents de les quantitats percebudes indegudament pels treballadors en les prestacions per desocupació que siguin competència seva.

2. A fi d'aplicar el que estableix l'apartat anterior, quan el sol·licitant de prestacions per desocupació tingui deutes pendents amb l'entitat gestora, s'inicia la compensació del deute amb càrrec al nou dret fins que el beneficiari hagi reintegrat les quantitats pendents o li sigui concedit el fraccionament del pagament del deute.

Quan, iniciat el procediment de reintegrament que regula l'article 33 *bis* i, abans de dictar-se la resolució, l'interessat sol·liciti una nova prestació, i sempre que l'import del primer pagament de la prestació derivada del reconeixement del

nou dret sigui superior al del deute, pot compensar-se la quantitat deguda i percebre la diferència a favor seu si el beneficiari hi manifesta la conformitat.

3. En els casos en què l'entitat gestora revisi la durada o quantia de les prestacions per desocupació, o els períodes de percepció, per qualsevol causa, únicament s'inicia el procediment de reintegrament per l'excés de quantia resultant de la regularització entre les quantitats percebudes efectivament i les que s'hagin hagut de percebre.»

Quatre. S'afegeix un article 34 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 34 bis. *Compensacions parcials de les prestacions per desocupació.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 34.2, l'entitat gestora pot concedir, a sol·licitud del treballador, la compensació parcial mensual del seu deute amb càrrec al nou dret reconegut, quan la situació econòmicofinancera i altres circumstàncies concurrents, apreciades discrecionalment per l'òrgan competent per resoldre, així ho aconselli.

2. Amb caràcter general, la quantitat a compensar mensualment és l'equivalent al quocient que resulti de dividir l'import total del deute entre el nombre de mesos de durada del dret reconegut.

En cas que, abans de la data de l'esgotament del dret reconegut i amb el qual s'està compensant el deute, hi concorri qualsevol causa de suspensió, el treballador disposa del termini de quinze dies hàbils per cancel·lar el deute pendent, o si s'escau, sol·licitar-ne el fraccionament.

Transcorregut aquest termini, sense que s'hagi reintegrat el deute ni sol·licitat el fraccionament, s'hi aplica el que estableixen l'article 84 i següents del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.

3. A la sol·licitud de compensació parcial li són aplicables les normes de tramitació que preveu l'article 33 bis. 5, 6, i 7 d'aquest Reial decret.

4. En general, s'ha de denegar la compensació parcial quan no s'acrediti el requisit de carència de rendes o, si s'escau, el de responsabilitats familiars de conformitat amb el que estableix l'article 275.1 i 2 de la Llei general de la Seguretat Social.

S'ha de denegar, en tot cas, quan la Tresoreria General de la Seguretat Social hagi expedit la provisió de constrenyiment.

5. En els supòsits en què el treballador que s'oposi a la compensació total del seu deute no sol·liciti, sobre la base de les seves circumstàncies econòmiques i personals, la compensació parcial d'aquesta, que preveuen els apartats anteriors, s'aplica el que estableixen l'article 84 i següents del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.

No obstant això, si treballador acredita que l'import total de les rendes de qualsevol naturalesa, tant pròpies com, si s'escau, de la resta de membres de la unitat familiar, incloent-hi l'import brut de la prestació per desocupació de la qual sigui titular, és inferior a la quantia mensual de les pensions de jubilació i invalidesa en la modalitat no contributiva, pot proposar davant l'entitat gestora el pla de compensació i de futurs pagaments que consideri viable, i aquesta pot ampliar el termini màxim de cinc anys el temps que sigui necessari per a la seva cancel·lació.

6. S'exclouen del procediment de compensació parcial les prestacions per incapacitat temporal que siguin abonades per l'entitat gestora en aplicació del que preveu l'article 283.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic pel valor actual del seu import, com a mesura de foment de l'ocupació.*

S'afegeix un apartat 3 a l'article 7 del Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic pel valor actual del seu import, com a mesura de foment de l'ocupació, que queda redactat en els termes següents:

«3. S'ha d'acreditar que les quantitats percebudes han quedat degudament afectades al projecte d'inversió a dur a terme o a la incorporació com a socis a cooperatives de treball associat o societats laborals mitjançant la presentació de la documentació corresponent que justifiqui les operacions realitzades i quantitats abonades, juntament amb la justificació del traspàs efectiu del capital que evidenciï la realitat de cadascuna de les operacions anteriors.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.*

S'afegeix una disposició addicional sisena en el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Còmput especial de cotitzacions.*

Per completar el nombre de trenta-cinc jornades reals cotitzades, que estableix el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquest Reial decret, es poden computar, en el cas dels treballadors més grans de trenta-cinc anys, o menors d'aquesta edat si tenen responsabilitats familiars, les cotitzacions efectuades al règim general de la Seguretat Social durant els dotze mesos immediatament anteriors a la situació de desocupació en ocasió del treball prestat en obres afectades a l'acord per a l'ocupació i la protecció social agraris, sempre que s'hagin cotitzat, almenys, vint jornades reals al sistema especial de treballadors per compte d'altri agraris, si s'ha estat perceptor de la renda agrària l'any immediatament anterior o sempre que s'hagin cotitzat, almenys, trenta jornades reals al sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, si no s'ha estat perceptor de la renda agrària l'any immediatament anterior.»

Disposició final desena. *Salvaguarda del rang de disposicions reglamentàries.*

Mantenen el seu rang de reial decret tots els preceptes de rang reglamentari modificats en aquest Reial decret llei, que es poden modificar per mitjà d'una norma d'aquest mateix rang.

Disposició final onzena. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara dels títols competencials que recull l'article 149.1.7.a, 13a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i en matèria de bases del règim estatutari dels funcionaris públics.

Disposició final dotzena. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant el número u de l'article primer i l'article tercer es completa la transposició de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i els cuidadors, i per la qual es deroga la Directiva 2010/18/UE del Consell.

Disposició final tretzena. *Facultats de desplegament.*

El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final catorzena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta norma entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Entren en vigor l'1 de novembre de 2024: els apartats divuit a vint-i-tres, tots dos inclosos, de l'article segon, relatius a les noves disposicions addicionals cinquanta-quatre a cinquanta-novena, així com l'apartat vint-i-quatre de l'article segon, relatiu a la nova disposició transitòria quaranta-quatre del text refós de la Llei general de la Seguretat Social; els apartats dos i quatre de la disposició derogatòria; la disposició final segona, excepte l'apartat quatre, que entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat»; la disposició final tercera; i l'apartat u de la disposició final sisena.

3. Entra en vigor el dia primer del mes següent al de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» la disposició final quarta, excepte els apartats cinc i vuit, que entren en vigor al cap de sis mesos d'aquesta publicació.

Madrid, 21 de maig de 2024.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN